

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

door

[Cornelius R. Stam](#)

Over de auteur

De auteur werd opgevoed in een huis waar de Bijbel werd gelezen voor elke maaltijd en bij het slapen gaan. Zijn vader, Peter Stam, Sr., was de grondlegger van de "Star of Hope Mission", in Patterson, N.J., een welbekend evangelie en Bijbel studiecentrum, dat Paterson enkele van de grootste Bijbelleraars van deze generatie bracht. Als jongeling was de auteur dikwijls in gezelschap van uitmuntende Bijbelleraars, luisterend naar hun discussies over de Bijbel en opmerkzaam bij hun verschillende meningen. In de leeftijd van twintiger en dertiger werkte hij eerst als vrijwilliger, en tenslotte als volledig medewerker, met zijn vader bij de "Star of Hope".

Hij diende eveneens gedurende dertien jaren als Pastor van de "Preakness (N.J.) Community Church (nu de Preakness Bible Church) en gaf leiding aan verschillende wekelijkse bijbelklassen, totdat de "Worldwide Grace Testimony" uit Chicago, hem engageerde voor Bijbelconferentiewerk in de States.

Toen de "Genade Beweging" (Grace Movement) in Amerika groeide, werd Mr. Stam geroepen naar Milwaukee, Wis., waar hij zich voegde bij Mr. Charles F. Baker bij de oprichting van het "Milwaukee Bible Institute" (nu "Grace Bible College" in Grand Rapids, Mich.). Gedurende bijna vijf jaren diende hij als dean (hoofd van faculteit) van de stichting, met Mr. Baker als president, beiden ook dienende als leraars in Bijbelse onderwerpen.

Gedurende al die tijd publiceerde hij het "Berean Searchlight", een maandelijks Bijbelstudieblad voor gelovigen, gestart tijdens zijn pastoraat in New Jersey. Met de groei van deze bediening werd de "Berean Bible Society" gesticht en aanvullende methoden werden gebruikt om de boodschap van Gods Genade en van het Woord van God, recht gesneden, bekend te maken.

Onder het presidentschap van Mr. Stam groeiden de bedieningen van "Berean Bible Society" uit tot het wekelijks bereiken van miljoenen door literatuur, radio, en een wekelijkse krantenkolom. Tengevolge van ziekte echter, werd in 1983 Mr. Richard Jordan aangewezen om Mr. Stam als president van "Berean Bible Society" op te volgen, waarbij Mr. Stam bleef als uitgever van het "Berean Searchlight", radioleraar over Bijbelse Tijd en in het algemeen, als algemeen raadgever.

Ons Gebed

"Moge God dit boek gebruiken om licht en zegen aan de lezer te brengen." "Het openen van Uw Woord verspreidt licht..." (Psalm 119:130)

INLEIDING

www.Bijbel.nl 1

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

Is het u weleens opgevallen met welke majestueuze verklaring de Bijbel begint? **"In den beginne schiep God de HEMEL en de AARDE."** (Genesis 1:1) Er wordt niet gezegd dat God het "universum" schiep, maar "de hemel" en "de aarde".

Dit is o.a. omdat God een speciaal doel met de aarde heeft, apart van het doel welke Hij met de rest van het heelal heeft. Het doel met betrekking tot de aarde en de volkeren die erop wonen, wordt in de Schriften geleidelijk aan geopenbaard. Wij zien uit naar haar glorieuze vervulling, wanneer **"de aarde vol zal zijn met de kennis van God, zoals de wateren de zee bedekken"** - en de Christus, die hier gekruisigd werd, terug zal komen in Zijn gerechtigheid, om te regeren als Koning der koningen en Heer der heren.

Maar God had ook een zeer speciaal plan m.b.t. de hemel. Dit plan hield Hij verborgen totdat de zonde en de opstand van de mens haar climax bereikt zou hebben. Toen redde God de "voornaamste der zondaars", de apostel Paulus, en gebruikte hem om het wonderbare geheim van Zijn voornemen onder zondaars bekend te maken. Om overal redding uit genade door middel van geloof aan te bieden. Om overal de verzoening tussen God en de mens in één lichaam door het kruis te verkondigen.

Gods doel met de aarde en Christus' regering daarop, is het onderwerp van het "profetische Woord" (II Petrus 1:16-19). Zijn bedoeling m.b.t. de "hemel" en Christus als onze hoop, is het onderwerp van het "geheimenis" (Efeze 2:4-10, 3:1-4). Het Woord rechtgesneden (II Timotheüs 2:15), houdt in dat we deze twee plannen van God onderscheiden. Zij, die **"het Woord der Waarheid recht snijden"**, moeten hier beginnen. De eerste verdeling van de Schrift is **niet** tussen het Oude en Nieuwe Testament, noch tussen wet en genade, maar tussen "profetie" en het "geheimenis" - dat wat werd **"gesproken door de mond van al Zijn heilige profeten sinds het begin van de wereld"** en dat wat **"verborgen was sinds het begin van de wereld"**, totdat het door de apostel Paulus werd geopenbaard. Zij, die voor God willen werken, dienen deze verdeling duidelijk te zien, anders zullen zij nooit werkelijk in staat zijn **Gods boodschap voor vandaag** - welke Paulus, door de Geest, noemt; **"mijn evangelie, en de prediking van Jezus Christus OVEREENKOMSTIG DE OPENBARING VAN HET GEHEIMENIS"**, te verkondigen.

Maar naast **onderscheid** tussen deze twee plannen, is er ook een **verband** tussen deze twee. Het profetische programma kan niet worden vervuld, tenzij het geheimenis geopenbaard is. Wij lezen over veel boodschappen (is: goed nieuws) in het profetische Woord, maar over **"het geheim van het evangelie"** (Efeze 6:19,20), horen wij eerst via de apostel Paulus. Er zijn nog meer overeenkomsten tussen profetie en geheimenis. **In beide programma's staat Christus centraal. In het profetische Woord** is Christus de Koning van Israël en de wereld. In het **geheimenis** wordt Hij beschreven als het glorieuze Hoofd van het lichaam, Gods hemelse volk.

Het grote tweeledige doel van God, zal voltooid zijn als de gehele hemel en de aarde samengebracht zijn tot één in Christus. **"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade, "Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid, "Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf.**

"Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide wat in de hemel is, en wat op de aarde is;" (Efeze 1:7-10).

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

HOOFDSTUK I

HET TWEEELEDIG DOEL VAN DE VLEESWORDING

DE VLEESWORDING EN PROFETIE

Een huwelijk in Judea

Geloof en hoop waren vervlogen.

Er waren veel hoopgevende beloften gedaan over een komende Messias, ja, maar wat was ervan terechtgekomen?

De profeten, de één na de ander, hadden geprofeteerd van de Messias en de glorie van Zijn koninkrijk, maar het was nu bijna vierhonderd jaar geleden dat de stem van de laatste was uitgestorven en nog was er geen enkele aanwijzing dat al deze beloften dichter bij hun vervulling waren gekomen.

Toen geschiedde er op zekere dag iets merkwaardigs in het land Judea. Er was een bruiloft, waarbij een Judese priester, genaamd Zacharias, trouwde met een vrouw, genaamd Elizabeth.

Een opvallende combinatie van namen was dit, want Zacharias betekent "Jahweh herinnert Zich", terwijl "Elizabeth" betekent "God zweert". Voortaan werd bij het noemen van de namen van de Judese priester en zijn bruid telkens gesteld, dat God had gezworen en dat Hij niet zou vergeten.

Voor gelovige harten waren Zacharias en Elizabeth levende herinneringen aan een feit, juist toen, ondersteund door een indrukwekkend teken, dat God getrouw is en Zijn beloften houdt.

Zacharias en Elizabeth waren een Goddelijk paar en hun merkwaardige koppeling zal hen wel bemoedigd hebben tot groter geloof en in het bijzonder tot de hoop, dat door hen de vervulling van Gods beloften zou worden bevorderd. (zie Lukas 1:6,13)

Als dat zo was, dan werd hun geloof ook beproefd, want zoals Israël lang gewacht had op de verschijning van de Messias, zo moest dit paar lang en ogenschijnlijk tevergeefs wachten op de baby waarvoor zij zo ernstig hadden gebeden. Zij **"hadden geen kind, omdat Elizabeth onvruchtbaar was, en zij beiden ver op hun dagen gekomen waren."** (Lukas 1:7)

Toen gebeurde er nog een merkwaardig ding dat bewees dat het huwelijk van Zacharias en Elizabeth meer dan een toeval was. Toen Zacharias op zekere dag een reukoffer bracht in de tempel, verscheen hem de engel Gabriël met de aankondiging dat zijn vrouw hem een zoon zou baren, een zoon die niemand minder zou zijn dan de **voorloper van de Messias**.

Dit was voor Zacharias teveel om te geloven, ondanks de verschijning van een engel.

"En Zacharias zeide tot de engel: Waarbij zal ik dat weten? Want ik ben oud, en mijn vrouw is ver op haar dagen gekomen. En de engel antwoordde en zei tot hem: Ik ben Gabriël, die voor God sta, en ben uitgezonden, om tot u te spreken, en u deze dingen te verkondigen. En zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen spreken, tot op de dag dat deze dingen geschieden zullen zijn; daarom, dat gij mijn woorden niet geloofd hebt, die vervuld zullen worden op hun tijd. En het volk was wachtende op Zacharias, en waren verwonderd dat hij zo lang vertoefde in de tempel. En toen hij uitkwam, kon hij tot hen niet spreken; en zij bekenden, dat hij een gezicht in de tempel gezien had. En hij wenkte hun toe en bleef stom." (Lukas 1:18-22).

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

DE GEBOORTE VAN JOHANNES DE DOPER

Na een bepaalde tijd werd de baby geboren. "En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest, en profeteerde zeggende: Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing teweeggebracht voor Zijn volk; En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht. Gelijk Hij gesproken heeft door de mond van Zijn heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn; Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand van al degenen die ons haten; Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaders, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond; En aan de eed, die Hij Abraham, onze vader, gezworen heeft, om ons te geven, Dat wij, verlost zijnde uit de hand van onze vijanden, Hem zouden dienen zonder vrees. In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen van ons leven. En gij, kindeke, zult een profeet van de Allerhoogste genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heren heengaan, om Zijn wegen te bereiden;" (Lukas 1:67-76).

PROFETISCHE BETEKENIS VAN DE VLEESWORDING

In deze geïnspireerde uiting somde Zacharias precies op wat de Oud Testamentische profeten hadden voorspeld over de betekenis van de komst van de Messias. Zowel Zoon van David als Zoon van God, kwam Hij om Zijn volk Israël te verlossen en Gods grote verbond met Abraham te vervullen, Israël te zegenen en haar een zegen te maken voor de wereld.

Het is opmerkelijk dat behalve de naam van Christus, twee andere namen hier uitdrukkelijk worden genoemd, David en Abraham. Zij worden hier niet slechts zo maar genoemd. Deze twee namen zijn zo innig verbonden met de komst van de Messias en Zijn koninkrijk, dat de woorden uit het Nieuwe Testament luiden:

"Het boek van het geslacht van JEZUS CHRISTUS, de Zoon van David, de Zoon van Abraham." (Mattheüs 1:1)

De reden hiervan is, dat het koningschap was beloofd aan het zaad van David, en het land aan het zaad van Abraham en teneinde de erfenis voor Israël te lossen, moest Christus de Zoon zijn van **beiden**. (zie II Samuël 7:12-16, Genesis 15:18)

Het zal verder duidelijk zijn dat alles hier te maken heeft met de **aardeniet met de hemel**.

Overeenkomstig de profetie, zou Gods volk Israël worden vergaderd in hun beloofde **land** (Ezechiël 37:14,21), en verhoogd worden boven de **natieën** (Jesaja 2:1-2) met de Messias als hun **Koning** (Zefanja 3:15). En door hen zouden alle natieën van de **aarde** gezegend worden. (Zacharia 8:13, Maleachi 3:12)

De profeten hadden helemaal niets gezegd over Christus, die Zijn volk naar de hemel zou leiden. Zij hadden Zijn komst naar de **aarde** voorspeld, om over hen te regeren. Jesaja had gezegd: **"Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuël; dat is, overgezet zijnde: GOD MET ONS."** (Mattheüs 1:23)

Ook Jeremia had Hem beschreven als de Man Gods die de aarde zal regeren:

"Ziet, de dagen komen, spreekt de Here, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen OP DE AARDE. In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israël zeker wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmee men Hem zal noemen: DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID." (Jeremia 23:5,6)

Waarlijk, de hemelse Koning en het hemels koninkrijk zijn sindsdien afgewezen en de vervulling van het profetisch programma werd uitgesteld, omdat God het geheim van Zijn doel en genade ontvouwt, maar laat ons niet waarheden uit de brief aan Efeziërs proberen te vinden in het boek Jeremia of zelfs in het Evangelie

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

naar Mattheüs, want dan vermengen we profetie met geheimenis (nl. datgene wat voorspeld is met dat wat verborgen gehouden werd).

De Zoon van God is gekomen, overeenkomstig de profetie, als de Zoon van David en van Abraham, teneinde te regeren in glorie over Israël en de wereld. Zijn slagen, ontvangen voor de overtredingen van Zijn volk (Jesaja 53:8), Zijn wegdragen van de zonde van de wereld (Johannes 1:29), Zijn vermorzeling van de kop van de slang (Genesis 3:15), maakt allemaal deel uit van dit grote profetische doel.

Daarom zei de engel tot Maria: **"...en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven."** (Lukas 1:32) Daarom verkondigden de engelen: **"Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede OP AARDE, in de mensen een welbehagen."** (Lukas 2:14).

Daarom zei de Heer Zelf: **"Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen HET AARDRIJK beërven."** (Mattheüs 5:5)

Daarom leerde Hij Zijn discipelen bidden: **"Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op DE AARDE."** (Mattheüs 6:10) Daarom beloofde Hij de twaalf: **"...dat gij ook zult zitten op twaalf tronen OORDELENDE DE TWAALF GESLACHTEN ISRAELS."** (Mattheüs 19:28).

Daarom bewoog God Pilatus om boven de Gekruisigde te schrijven: **"DEZE IS JEZUS, DE KONING DER JODEN."** (Mattheüs 27:37)

Daarom gaf Petrus, door de Heilige Geest, deze raad aan degenen die Christus afwezen:

"BEKEERT U...OPDAT DE TIJDEN DER VERKWIKKING ZULLEN GEKOMEN ZIJN VAN HET AANGEZICHT DES HEEREN; EN HIJ GEZONDEN ZAL HEBBEN JEZUS CHRISTUS, DIE U TEVOREN GEPREDIKT IS;" (Handelingen 3:19,20).

DE VLEESWORDING EN HET GEHEIMENIS

Alleen nadat wij onze Bijbels openen bij de brieven van Paulus, vinden wij een ander en groter doel in de vleeswording van Christus - een doel dat geheim gehouden is sinds de grondlegging der wereld.

Dat God de Zoon één zou worden met het menselijk ras was op zichzelf uiteraard geen geheim. De profeten hadden dit, zoals we gezien hebben, voorspeld. Maar de profetische betekenis van de vleeswording was dat de Zoon van God eindelijk zou regeren over Israël en vrede en heil zou brengen aan de wereld. Het **verborgen** plan van God heeft met de afwijzing door de wereld van Christus te maken, en werd alleen bekend toen Israël in verzet kwam tegen haar verzezen en verheerlijkte Messias.

Om dit te begrijpen moeten wij eerst zien hoe volledig onze Heer werd geïdentificeerd met het menselijk ras.

ZIJN DOOP IN MENSELIJKHEID

"HET WOORD WERD VLEES....". (Johannes 1:14) **"EN BUITEN ALLE TWIJFEL, DE VERBORGENHEID DER GODZALIGHEID IS GROOT: GOD IS GEOPENBAARD IN HET VLEES..."**

(I Timotheüs 3:16). **"WANT WAARLIJK, HIJ NEEMT DE ENGELEN NIET AAN, MAAR HIJ NEEMT HET ZAAD VAN ABRAHAM AAN."** (Hebreeën 2:16)

Ziet Hem! - God de Zoon, Schepper van alles, geboren als een kleine baby tijdens de regering van een grote Romeinse keizer.

De mens was in het begin gemaakt naar Gods gelijkenis, maar was gevallen door de zonde. Nu komt de Zoon van God neder **"in de gelijkenis van zondig vlees"**. Let wel: slechts in de **gelijkenis** van zondig vlees. Zoals

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

de mens eens gemaakt werd in de gelijkenis van God, zo werd God nu gemaakt in de gelijkenis van de mens - uitgezonderd de zonde. Hij nam geen deel aan de menselijke ongerechtigheden, maar hij nam deel aan hun **zwakheden**. Hij was **werkelijk mens**. Een heel boek in de Bijbel, het Evangelie naar Lukas, de geliefde geneesheer, werd geschreven om dit wonderbare feit uiteen te zetten.

De doop van onze Heer met water, maakte deel uit van Zijn volledige identificatie met de mens. Waterdoop was de zichtbare uitdrukking van de roep van de psalmist: "**WAS MIJ WEL VAN MIJN ONGERECHTIGHEID, EN REINIG MIJ VAN MIJN ZONDE. WANT IK KEN MIJN OVERTREDINGEN, EN MIJN ZONDE IS STEEDS VOOR MIJ.**" (Psalm 51:4,5)

Daarom lezen we in Markus 1:4 dat Johannes "DE DOOP VAN BEKERING VOOR DE VERGEVING VAN ZONDEN" preekte. En daarom werd de menigte "**gedoopt door hem in de Jordaan, BELIJDENDE HUN ZONDEN.**" (Mattheüs 3:6)

Maar wat betekent dan dit?: "**Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om gedoopt te worden.**" (Mattheüs 3:13)

Moest Hij zonden bekennen? Was het voor Hem nodig te worden gereinigd? Zeker niet. Hoor hoe Johannes protesteert: "**Mij is nodig door U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?**" (Mattheüs 3:14) Waarom kwam Hij om gedoopt te worden? Zijn eigen antwoord zal het verklaren: "**WANT ALDUS BETAAMT ONS ALLE GERECHTIGHEID TE VERVULLEN.**" (Mattheüs 3:15)

Aldus had Jesaja geprofeteerd, "**Hij werd gerekend onder de overtreders**". Meer dan dat: zoals Paulus later leerde, door de Heilige Geest, werd Hij **ééngemaakt** met de overtreders. Daar kwam Hij als een schuldige zondaar naar het doopwater - komende **in onze plaats**.

En daarbij bleef het niet. Zie Hem staan voor Kajafas en Pilatus, de Joodse en heidense rechters, beschuldigd van zonden die Hij nooit gedaan had. "**EN DE HOGEPRIESTER, OPSTAANDE ZEIDE TOT HEM: ANTWOORDT GIJ NIETS? WAT GETUIGEN DEZEN TEGEN U? DOCH JEZUS ZWEEG STIL..**" (Mattheüs 26:62,63).

"**TOEN ZEIDE PILATUS TOT HEM: HOORT GIJ NIET, HOVELE ZAKEN ZIJ TEGEN U GETUIGEN? MAAR HIJ ANTWOORDDE HEM NIET OP EEN ENIG WOORD, ALZO DAT DE STADHOUDER ZICH ZEER VERWONDERDE.**" (Mattheüs 27:13,14)

Waarom stond Hij daar zo zwijgend? Waarom antwoordde Hij Zijn beschuldigers niet? Ah, Hij **kon** niet antwoorden. Hij stond daar schuldig en veroordeeld, omdat Hij daar stond **in onze plaats**. Indien zij Hem die dag hadden beschuldigd van elke zonde die u en ik ooit hadden begaan, dan zou Hij toch nog gezwegen hebben, want de Schepper was één geworden met Zijn gevallen schepsels om de schuld voor al hun zonden op Zich te nemen. Het was onderdeel van Zijn doop in het mensdom. En dit was niet alles.

ZIJN DOOP IN ONZE DOOD

Enige tijd nadat Hij was gedoopt met water zei Hij:

"**Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe wordt Ik geperst, totdat het volbracht is!**" (Lukas 12:50)

Hij verwees uiteraard naar Zijn dood aan het kruis, want in Markus 10:38 lezen we dat Hij aan twee van Zijn discipelen vraagt, "**Kunt gij...met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word?**"

Hij kon niet één van ons worden in ons **zondigen** (want anders zou Hij niet betaald kunnen hebben voor onze zonden) maar dat was ook niet nodig om volledig met ons geïdentificeerd te worden. Onze zonden zijn slechts de **vrucht** - de uiterlijke kenmerken. Maar Hij werd **zonde** voor ons (II Korinthe 5:21). Hij kwam om te worden

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

gedoopt door Johannes, stond voor Jood en heiden (die Hij kon hebben veroordeeld!) als een schuldig iemand en werd tenslotte **genageld aan het kruis om te sterven als een misdadiger door foltering en in schande**. Zo identificeerde Hij Zich volledig met de zondige mensheid.

ONZE DOOP IN CHRISTUS

De vollere, diepere betekenis van de identificatie van onze Heer met de mens wordt ons uitgelegd door de apostel Paulus, aan wie het geheimenis van Gods plan en genade werd geopenbaard.

De Zoon van God werd de Zoon des mensen opdat de mensenzonen zouden kunnen worden de zonen van God. Hij nam deel aan de mensheid opdat wij eeuwig en onafscheidelijk met Hem zouden worden verenigd. **"WANT GIJ ZIJT ALLEN KINDEREN GODS DOOR HET GELOOF IN CHRISTUS JEZUS. WANT ZOVELN GIJ IN CHRISTUS GEDOOPT ZIJT, HEBT GIJ CHRISTUS AANGEDAAN."** (Galaten 3:26,27)

Hoe teleurstellend is het om te ontdekken dat zovelen van Gods volk "water" aan dit vers hebben ingevoegd en zo de strekking van het kostbare vers missen. Zij veronderstellen dat met de hier beschreven doop, de **waterdoop** bedoeld wordt. Toch getuigt het vers zelf dat de doop in Christus wordt geëffectueerd door **geloof**, niet water, en dat daardoor Christus wordt **aangedaan**.

Net zo zeker als Christus één werd met de zondaar, zo zeker wordt de zondaar **die gelooft**, één met Christus. **"Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente."** (Efeze 5:30) Maar hoe werd dit tot stand gebracht?

ONZE DOOP IN ZIJN DOOD

"OF WEET GIJ NIET, DAT ZOVELN WIJ IN JEZUS CHRISTUS GEDOOPT ZIJN, WIJ IN ZIJN DOOD GEDOOPT ZIJN?" (Romeinen 6:3) **"Want de bezoldiging van de zonde is de dood."** (Romeinen 6:23) **"...en de zonde voleindigd zijnde baart de dood."** (Jakobus 1:15). Zondigde Christus? Neen, maar Hij stierf. Wiens dood stierf Hij dan? Zeker niet Zijn eigen dood, maar **de Uwe** en **de mijne**. Als we dit zien en het accepteren door geloof; wanneer we bekennen met Paulus, **"Hij heeft mij liefgehad en Zich voor mij overgegeven,"** wanneer wij roepen, "Here Jezus, die dood was niet **Uw** plicht, maar de **Mijne**," verzegelt de Heilige Geest de transactie, en worden wij geïdentificeerd met Christus; **gedoopt in Zijn dood; gedoopt in Hemzelf**.

Het kruis is altijd het ontmoetingspunt. Wanneer wij Zijn dood als **de onze** erkennen, als de straf voor **onze** zonden, dan zijn wij gedoopt, door geloof, in Zijn dood, en zo in Christus Zelf. Niet eerder dan dat wij in geloof gezien hebben naar Golgotha, kunnen we zeggen met Paulus, **"IK BEN MET CHRISTUS GEKRUISIGD"**.

EEN OPMERKELIJKE OVEREENKOMST

Hoe werd de Zoon van God, de Zoon des mensen? **Hoe** werd Hij in de mensheid gedoopt? Op deze vraag kunnen we alleen antwoorden, dat Hij werd geboren uit de maagd Maria, door de Heilige Geest. (Lukas 1:35) Hij werd niet verkregen door de wil van een man, maar door de wil van God. En dit geldt ook voor onze doop in Christus. Dit is evenzo uitsluitend het werk van de Heilige Geest. Wij zijn verkregen van omhoog, door Gods genade en kracht ("Wie in Christus is is een nieuwe schepping" 2 Korinthe 5:17).

De vleeswording vindt dan haar duplicaat in onze identificatie met de gezegende Zoon van God. Hij kwam werkelijk als de Zoon des mensen om te zitten op de troon van David en vrede en zegen aan de wereld te brengen, maar God heeft een speciale zegen voorbehouden voor hen die nu op Hem vertrouwen, in deze tijd van Zijn afwijzing, - een zegen die niet mogelijk zou zijn als de Heer niet één met ons geworden was door de vleeswording. Tot de eenvoudigste gelovige in "deze tegenwoordige boze tijd" komt de hoge eer van een plaats in Christus, ter rechterhand van de Vader toe. Door genade is hij **"aangenomen in de Geliefde"** en **"volkomen in Hem."**

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

"...doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn; Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen de dood smaken zou." (Hebreeën 2:8,9).

Ja, geliefde lezer, ook voor **U**; opdat u moogt zijn "**gekruisigd met Christus**" (Galaten 2:20), "**begraven met Hem**" (Kolossensen 2:12), "**mede levend gemaakt met Hem**" (Kolossensen 2:13), "**met Hem opgewekt**" (Kolossensen 2:12), "**mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten**" (Efeze 2:6), en "**gezegend met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus.**" (Efeze 1:3).

HET TWEELIDIG DOEL VAN GOD

HOOFDSTUK II

HET TWEE LEDIGE DOEL VAN DE KRUISIGING

Hoe gemakkelijk kan een onbijbels begrip een diep- gewortelde traditie krijgen! En hoe zeker zal elke onbijbelse traditie ons standpunt verkeerd richten en ons hinderen bij het duidelijk verstaan van Gods bedoelingen en bedelingen.

Een van deze onschriftuurlijke begrippen is het idee, dat de Oud Testamentische heiligen en zelfs diegenen die leefden van Adam tot Mozes, gered werden door geloof in de dood van een komende Christus. Dit idee is, in een of andere vorm, zo dikwijls herhaald, dat het als een bijbelse waarheid aangenomen is geworden, hoewel helemaal niet bijbels ondersteund, eigenlijk definitief en beslist door de Schrift wordt ontkend. Als deze bewering sommigen van de lezers schokt, laten wij dan bedenken dat zulke schokken soms nodig zijn om ons weer terug te drijven naar de Schriften om de grondslagen van onze geloofsovertuigingen te onderzoeken.

Laat de lezer ons niet misverstaan. Wij geven volledig toe, dat het **nu** bekend is dat de heiligen uit de oudheid door Christus volbrachte werk aan het kruis zijn gered. Het punt is dat dit niet eerder bekend werd, dan te bestemder tijd. Heiligen die leefden vóór Golgotha werden **niet** gered door **geloof in** het vergoten bloed van Christus zoals wij vandaag, want niet eerder dan Paulus hoorde de wereld de zogenaamde "**prediking van het kruis.**" Omdat Paulus eenvoudigweg in 1Cor.15:3 verklaart dat "Christus stierf voor onze zonden, **naar de Schriften**", hebben velen geconcludeerd dat de Oud Testamentische heiligen vertrouwden in Zijn dood voor redding, maar dit is iets in de Schrift lezen wat er eigenlijk niet staat. Er is ook geen enkele grond voor deze veronderstelling in het Oude Testament zelf. Wat Paulus hier zegt is eenvoudig dat de dood van Christus voor onze zonden overeen komt met de Schrift en niet dat geloof in de dood van Christus hetgeen was wat de Oud Testamentische heiligen moesten geloven om gered te worden.

Verder moeten wij niet voorbijzien wat Paulus zegt over dit "Evangelie...dat Christus stierf voor onze zonden." Hij noemt het "**het Evangelie dat ik u verkondigd heb**" en voegt eraan toe "**want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb.**" Zijn verkondiging van het kruis was deel van de speciale openbaring, dat de verheerlijkte Heer aan hem heeft gegeven. Een verkondiging die anders was dan hetgeen de twaalfen hebben gepredikt.

DE KRUISIGING EN PROFETIE

Het is erg moeilijk om Bijbelstudenten te weerhouden om niet op openbaringen vooruit te lopen. Zij 'plaatsen' Paulus' geschriften in het Oude Testament, alsof Abraham, Mozes, David hadden begrepen hetgeen later over Christus is geopenbaard.

ABRAHAM

Sommigen willen bijvoorbeeld Joh.8:56 naar voren brengen en geven dat als bewijs dat Abraham alles over Christus en Zijn volbrachte werk begreep. Wij citeren:

"**Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien, en is verblijd geweest.**" Deze Schrifttekst zegt, noch bevat, dat Abraham iets begreep over het volbrachte werk van Christus dus laten we dit ook niet in de Schrift lezen. Men stelt vaak de volgende vraag: "Toen Abraham en anderen bloedoffers brachten, hebben zij niet begrepen dat deze offers 'typen van Christus' waren. Ons antwoord is, dat dit ook **inlezen in** de Schriften is, want het Woord Zelf zegt dat niet! Onderzoek en zie.

MOZES

HET TWEELIDIG DOEL VAN GOD

Een dominee vroeg deze schrijver eens het volgende: "Is het mogelijk dat toen God aan Mozes alle aanwijzingen gaf, voor het bouwen van de tabernakel met zijn grote "deur", zijn koperen en gouden altaren, zijn wasbekken, zijn gouden kandelaars en tafel voor toonbrood, zijn verfijnde gordijnen en zijn ark van het verbond, **Hij hem niet heeft uitgelegd, dat deze dingen symbolisch waren voor de persoon en het werk van Christus**"?. Het antwoord was dat dit mogelijk en evident was uit het verslag.

Deze dominee geloofde dat God in die tijd ook de typische betekenis van deze dingen heeft openbaard. Deze schrijver vroeg hem om een Schriftgedeelte aan te geven, om zijn overtuiging te bewijzen. De Bijbelleraar ging weer zitten, want hij kon geen tekst geven. Toch als zijn argument juist was geweest, zouden we verwachten dat God Mozes zou uitleggen, wat elk meubelstuk betekent en hoe het over de komende Christus spreekt. Maar dit lezen wij niet.

DE PROFETEN

Een andere dominee vroeg of het niet duidelijk was, dat de profeten alles over het kruis begrepen, omdat we in hun eigen geschriften passages vinden zoals Jesaja 53. Wij antwoordden, en doen dat opnieuw, dat het duidelijk is dat zij het niet hebben begrepen.

Jesaja 53 is een profetische uiting. Hij schreef zoals hij werd bewogen door de Heilige Geest, en begreep niet wat hij schreef. Inderdaad stelt 1Petr.1:10,11 duidelijk vast, dat profeten hun eigen profetiën over het lijden en de verheerlijking van Christus **niet** verstonden. Daar lezen we dat zij "VROEGEN EN IJVERIG ZOCHTEN,"

"...terwijl zij onderzochten, op welke of wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid die daarna volgt."

Let wel; zij ondervroegen en onderzochten niet alleen naar de **tijd** waarin deze dingen zouden plaats hebben, maar ook naar **WAT** de Geest, die in hen was bedoelde, toen deze tevoren getuigde van het lijden van Christus en de glorie die zou volgen.

Kan het nog duidelijker? Volgens deze tekst wisten zij niet wat de Geest bedoelde bij de profetiën van Christus' lijden en glorie en werd verteld, dat zij dat niet konden weten, omdat het voor een toekomstige generatie bestemd was. (zie vers 12). Maar laat ons hier even stilstaan om Jesaja 53 te beschouwen, want vanaf hier wordt het profetisch doel van de kruisiging geleidelijk duidelijker.

JESAJA DRIE EN VIJFTIG

"Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen." (Jes.53:6). Enige tijd geleden hoorden wij een evangelist die over de bovenstaande tekst sprak. Hij legde uit dat "allen" "iedereen" betekende en dat, daar zij **allen** dwaalden. Gode zij dank, Christus is voor **allen** gestorven!

Het is waar dat wij NU mogen zeggen, dat God in Zijn genade ook **onze** ongerechtigheden op Christus heeft gelegd. Te leren dat Jesaja, in deze tekst, werkelijk het leggen van onze zonden op Christus bedoelt, is echter een matige uitleg. Een blik op de inhoud maakt duidelijk dat hij uitsluitend als een Hebreeuws profeet sprak. Wanneer hij zegt: "**WIJ** allen dwaalden..." zal de juiste en zorgvuldige vertaler van de Schrift vragen: "**welke** allen?" Het antwoord zal niet alleen in de profetie als geheel gevonden worden, maar juist in de inhoud. Vers 8 maakt heel duidelijk dat hij naar zijn eigen volk verwijst: "**Om de overtredingen MIJNS VOLKS is de plage op Hem geweest.**"

laten wij de **toon** van Jesaja 53 niet voorbijzien. De profeet **biedt** geen redding aan op basis van Christus volbrachte werk aan het kruis; wat onze vreugde vandaag is. Integendeel, hij begint met een toon van teleurstelling. Wie wil zijn relaas geloven?

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

"Een tere plant...een wortel uit dorre aarde...geen gedaante noch heerlijkheid...geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben... veracht... verworpen...een Man van smarten en verzocht in krankheid."

Wie zou geloven dat zo iemand de lang beloofde Redder van Israël zou zijn? "Maar," de profeet vervolgt: "Hij draagt de schuld voor **ons**, **wij** zijn de schuldigen, toch gaat Hij als een lam naar de slachtbank voor ons. Maar God zal Hem belonen en Hij zal niettemin glorieuze resultaten zien van Zijn nederige onderdanigheid." Dit Schriftgedeelte is typisch Oud Testamentische profetie. De profeet laat inderdaad zien, dat wanneer de Messias komt, Hij zal worden afgewezen en geslagen - terwijl Hij de schuld op Zich neemt voor hen. Maar dit is nog geheel verschillend van de verkondiging van het geloof in de verdiensten van Zijn dood, als de weg tot redding. Als Jesaja dit had begrepen, zoals wij dit nu doen, dan zou zijn boek er zeker vol van zijn.

Jesaja's profetie was in één lijn met Gods profetisch doel. Als een lam zou de Messias Zich overgeven aan de wreedheid van Zijn volk. Omdat op zekere dag de natie die veroordeeld was vanwege die wrede moord zich tot Hem zou keren. Wij vinden een overeenkomstige tekst in Joh.11:47-52, waar de ongelovige hogepriester, die voelde dat het tijd werd om openlijk over Christus te spreken zegt:

"...Gij verstaat niets; "en gij overlegt niet dat het voor ons nuttiger is dat één mens sterft voor het volk, en niet het hele volk verloren gaat."

Het is wel duidelijk hoe Kajafas dit bedoelde. "Of Hij onschuldig is of niet doet er niet toe," redeneerde hij, "Wij moeten van Hem af zien te komen, of de hele natie zal vergaan." Het vreemde is dat we in de volgende twee verzen lezen: **"En dit zei hij niet uit zichzelf ; maar daar hij hogepriester was in dat jaar, PROFETEERDE HIJ DAT JEZUS STERVEN ZOU VOOR HET VOLK; "EN NIET ALLEEN VOOR DAT VOLK, MAAR OPDAT HIJ OOK DE KINDEREN VAN GOD, DIE VERSTROOID WAREN, TOT ÉÉN ZOU VERGADEREN."** (vers 51,52).

Ja, Kajafas sprak die dag, beide voor hemzelf en voor God. Zelfs, hoewel Christus onschuldig was, stelden Kajafas en God beiden voor, dat Hij ter dood gebracht zou worden ter wille van het volk. Hoe het ook zij, bij Kajafas was dit wrede ongerechtigheid, terwijl het voor God overvloedige genade was.

Johannes 1:29 valt onder dezelfde categorie. Er zijn velen die veronderstellen dat Johannes ook het Evangelie van Gods genade en redding op basis van het bloed van Christus heeft gepredikt. **"Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!"**

Als dit zo is, dan volgt de vraag: "Waarom predikte hij **"de doop van bekering tot vergeving van zonden?"** (Mark.1:4). En waarom weigerde hij om de Farizeërs te dopen wegens het niet voortbrengen van vruchten, de bekering waardig? (zie Matt.3:7-10). Was dit het Evangelie van de genade van God?"

Wij weten **nu** dat het onmogelijk is om goede vruchten voort te brengen, tenzij wij eerst vergeving van zonden hebben. Indien Johannes wist, wat wij nu over het kruis weten, zou zijn hele boodschap zeker anders zijn geweest. God toonde toen aan, dat een mens geen goede vruchten kan voortbrengen, gescheiden van de genade van God. Dat is waarvoor de wet is gegeven. Wat bedoelde Johannes dan met zijn uitdrukking over het Lam van God? Hij meende precies hetzelfde wat Jesaja en de profeten vóór hem gezegd hebben.

Vergeet niet dat de Here Zelf verscheen onder degenen, die door Johannes, voor vergeving van hun zonden, werden gedoopt. Daar was Hij, gerekend onder de overtreders, en hoewel Johannes weigerde Hem te dopen. Johannes zei, dat hij zelf gedoopt zou moeten worden en niet Christus. De Heer, hoewel Hij geen zonde had, nam daar de schuld (blaam) op Zich. Daarom wijst Johannes op deze Geliefde, het Lam van God, die de zonde van de wereld verdraagt.

DE TWAALF APOSTELN.

Dat Johannes de Doper niet begreep wat wij nu wel weten, kan wellicht het best gezien worden door het verslag te lezen van de eerste aankondiging van onze Heer over Zijn lijden en sterven.

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

"En Hij nam de twaalf bij Zich en zei tot hen: Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan de Zoon des mensen wat geschreven is door de profeten,"want Hij zal aan de heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespuwd worden. "En zij zullen Hem geselen en ter dood brengen; en op de derde dag zal Hij weer opstaan. "EN ZIJ VERSTONDEN GEEN VAN DEZE DINGEN, EN DIT WOORD WAS VOOR HEN VERBORGEN, EN ZIJ VERSTONDEN NIET WAT GEZEGD WERD." (Luk.18:31-34 en cf Matt.16:21).

Hoe zouden wij uitleggen dat Abraham, Mozes, de profeten en Johannes de Doper wel Gods plan van redding door het geloof in het bloed van Christus hadden begrepen en geleerd. En dat de twaalven, die de Heer Zelf had gekozen om het Evangelie van het Koninkrijk te prediken

(Luk.9:1-6), na ongeveer twee jaar van prediking, niet wisten, dat Christus zou sterven. Een feit dat door de profeten, zoals we hebben gezien, duidelijk is geprofeteerd. Als het waar is dat gelovigen, die vóór de tijd van het kruis leefden, door geloof in de dood van een komende Christus waren gered. Is het dan mogelijk dat, met al de rijkdom aan achtergrond, de apostelen van Christus zelfs niet hebben geweten, dat Hij moest sterven? Als inderdaad geloof in die dood altijd nodig was geweest om gered te worden, zou dan onze Heer zulke mensen hebben uitgekozen om het Evangelie voor Hem te verkondigen?

Wat we ook zien in de uiting van Johannes **nu**, laat ons dit wel weten: Als Johannes het heeft bedoeld als een profetie van de dood van Christus, had hij in dat geval meer begrepen dan de twaalf apostelen die bij Christus Zelf waren en door Hem waren aangesteld om heen te gaan en het Evangelie van het Koninkrijk te prediken. Want met een drievoudige nadruk belist Gods Woord, dat zij niet het minste idee ervan hadden, dat Hij zelfs ter dood zou worden gebracht.

PETRUS OP PINKSTEREN

Veel gelovigen zien het kruis als de grote scheidingslijn en veronderstellen dat daarna, geloof in de dood van Christus moest worden gepredikt als de basis voor redding. Maar dit is niet zo, want niet eerder dan bij Paulus wordt het kruis, als de grote remedie tegen de zonde verkondigd.

In de hiervoor genoemde open discussie, zei onze opponent hierover: "U zult zeker toegeven, dat Petrus op Pinksteren het Evangelie van Gods genade predikte!" Wij ontkenden dit met nadruk en vroegen hem wat het Evangelie van de genade van God was. "Wel", antwoordde hij, "eenvoudig, dat wij zondaars zijn, dat Christus stierf voor onze zonden en als wij in Hem vertrouwen, als onze Redder, God ons accepteert uit genade door geloof."

Wij vroegen hem toen of dit het reddingsplan was, dat Petrus op Pinksteren had verkondigd. Hij was verbaasd dat deze vraag zelfs gesteld werd. Maar toen wij aandrongen op Schriftuurlijk bewijs, zocht hij tevergeefs. Ja, Petrus sprak op Pinksteren van het kruis, maar **hoe?** Hij **beschuldigde** zijn hoorders voor de kruisiging van Christus, trachtend hen tot overtuiging en belijdenis te brengen. (Zie Hand.2:23-36 en cf. 3:13-15, 4:10,11, 5:28-31). Toen zij riepen, "**Wat moeten wij doen?**" vertelde de apostel wat nodig was. "En Petrus zei tot hen:

BEKEERT U, EN LAAT EEN IEDER VAN U GEDOOPT WORDEN IN DE NAAM VAN JEZUS CHRISTUS TOT VERGEVING VAN DE ZONDEN; EN GIJ ZULT DE GAVE VAN DE HEILIGE GEEST ONTVANGEN." (Hand.2:38).

Dit was alles in harmonie met Gods geprofeteerde doelstelling in de dood van Christus. Inderdaad is het niet dan nadat Israël, als natie, haar schuld aan het kruis belijdt, dat zij gered zal zijn. Laat ons zien wat de profeet Zacharias hierover zegt: (Zach.12:10-14)

"Doch over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene."Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

zijn... "En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis van David bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder."

Hier vinden we het profetisch doel van de kruisiging, vervuld in Israëls bekering. Van aangezicht tot aangezicht met hun Messias en tenslotte overtuigd van hun nationale schuld, zal hun schaamte zo groot zijn, dat niemand de ander recht in de ogen wil kijken. Ieder zal een plaats zoeken om alleen te rouwen in bitterheid, elke familie apart, en hun vrouwen apart." "En zo iemand tot Hem zegt: Wat zijn deze wonden in Uw handen? Zo zal Hij zeggen: het zijn de wonden waarmee Ik geslagen ben in het huis mijner liefhebbers." (Zach.13:6). De kruisiging zal aldus vervuld hebben, wat de openbaring van Christus in glorie, los van de kruisiging, nooit zou hebben kunnen teweegbrengen, want hun **harten** zullen aangeraakt en veranderd zijn.

HOE DE AARTSVADERS GERED WERDEN

Voordat we het kruis beschouwen in het licht van het geheimenis, dat door Paulus is geopenbaard, zullen wij het eerst hebben over de behoudenis van degenen die leefden in de tijd voordat hij werd verwekt om de bedeling van de genade van God in te voegen.

Als u ons vraagt hoe de mensen, die voor de kruisiging van de Heer leefden werden gered, zouden wij antwoorden: "Door geloof." Zou er verder worden gevraagd: "Door geloof in wie en **wat**?" dan zouden wij antwoorden: "Door geloof in God en Zijn Woord." Dat de heiligen uit de oudheid alleen verantwoordelijk waren om te geloven wat tot hen geopenbaard was, is gezonde redenering en wordt overvloedig bewezen door de Schriften. Hebreë 11 vertelt ons precies hoe verschillende personen onder hen werden gered. Voorbeelden: Hebr.11:4.

"Door het geloof heeft ABEL een MEERDERE OFFERANDE aan God geofferd dan Kain, WAARDOOR hij getuigenis verkregen heeft, dat hij rechtvaardig was, daar GOD OVER ZIJN GAVE GETUIGENIS GAF; en door het geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is." Hebr.11:7. "Door het geloof heeft NOACH, door Goddelijke aanwijzing vermaand over de dingen die nog niet gezien werden en bevreesd geworden, DE ARK TOEBEREID tot behoudenis van zijn huisgezin, DOOR WELKE ARK hij de wereld heeft veroordeeld, en is GEWORDEN EEN ERFGENAAM VAN DE RECHTVAARDIGHEID, DIE NAAR HET GELOOF IS."

En hoe was het met Abraham? "Want wat zegt de Schrift? EN ABRAHAM GELOOFDE GOD, EN HET IS HEM GEREKEND TOT GERECHTIGHEID." (Rom.4:3). Maar laat ons naar de tekst gaan die hier aangehaald is en zien wat het was dat Abraham geloofde. Heeft God hem verteld dat Christus zou komen om voor hem te sterven? Nee, Gen.15:5,6.

"Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: Zie nu op naar de hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot Hem: Zo zal uw zaad zijn! "EN HIJ GELOOFDE IN DE HEERE; EN HIJ REKENDE HET HEM TOT GERECHTIGHEID." (Gen.15:6,7).

Zelfs tot aan Johannes de Doper en de apostel Petrus op Pinksteren (uitgezonderd zijn brieven natuurlijk) bleef Gods geheime doel met het kruis nog verborgen. Zoals wij hebben gezien, verkondigden Johannes de dooper en de apostel Petrus de bekering en doop voor vergeving van zonden en niet Christus volbrachte werk aan het kruis en vergeving door Zijn bloed.

DE KRUISIGING EN HET GEHEIMENIS

Christelijke vriend, hoe werd u gered? Heeft iemand u beschuldigd voor het feit, dat Christus is gekruisigd, zoals Petrus op Pinksteren deed? Wij zouden ook beschuldigd kunnen worden, want ook onze zonden brachten Hem daar aan het kruis. Maar dat is niet de reden, waarom wij gered werden. Niemand heeft ons verteld, dat wij iets moesten **doen** om onszelf van de doodschuld te bevrijden. Nee, het was echter toen wij overtuigd waren van onze zonden, dat wij iemand hebben ontmoet, die ons het **blijde nieuws** vertelde dat Christus stierf voor onze zonde, opdat wij gered zouden worden. Wat een openbaring, als wij het kruis zien in het licht van de brieven van Paulus! Nu is er plotseling een aanleiding tot glorie, iets om blij mee te zijn! Wij

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

zingen erover in onze kerken of gemeenten en zenden zendelingen uit naar andere landen om de verlorenen daarvan te vertellen.

HET GEHEIM VAN HET GOEDE NIEUWS

Overeenkomstig de openbaring van de verheerlijkte Heer aan Paulus, is het kruis de basis voor de bedeling van Gods genade. Door wat Christus aan het kruis heeft volbracht, kan God, die rechtvaardig is, de uitnemende rijkdommen van Zijn genade op de grootste zondaar, die dit aanvaarden wil door geloof, leggen. "En worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is." (Rom.3:24). **"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de misdaden, naar de Rijkdom van Zijn genade."** (Eph.1:7).

In het kruis ligt het geheim van het goede nieuws. (Eph.6:19). Toen God Zijn volk vertelde, dat het offeren van bloedoffers hen zou toelaten in Zijn tegenwoordigheid, was dat Evangelie goed nieuws. Toen Hij hen uitnodigde te bekeren en te worden gedoopt tot vergeving van zonden, was dat ook goed nieuws. Maar wat was het **geheim** van dit goede nieuws? Hoe kon God juist zulke voorwaarden tot redding maken? Zeker, het is niet mogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt. (Hebr.10:4) Evenmin kunnen oceanen vol water één zonde wegwassen. Het geheim lag in **wat God zou volbrengen op Golgotha.**

En nu, sinds de voornaamste van de zondaars, de apostel Paulus, is gered en is aangetoond wat op Golgotha werd volbracht, verkondigt God niet langer bekering en doop tot vergeving van zonde, zoals op Pinksteren. **"Doch wanneer het volmaakte gekomen is, dan zal wat ten dele is, te niet gedaan worden."** (1Cor.13:10). Nu verklaart Paulus, het grote voorbeeld van Gods genade, dat het God aan hem de opdracht heeft gegeven om te verkondigen:

De gerechtigheid van Christus voor de vergeving van zonden, alleen te ontvangen door geloof in het vergoten bloed. Die God gesteld heeft tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed; tot betoning van ZIJN RECHTVAARDIGHEID, DOOR DE VERGEVING VAN DE ZONDEN die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid van God. Tot betoning van Zijn rechtvaardigheid IN DEZE TEGENWOORDIGE TIJD; opdat Hij rechtvaardig is, en hem rechtvaardigt die uit het geloof in Jezus is." (Rom.3:25,26).

De kruisiging van Christus bevat dan het geheim van de redding van de heiligen uit het verleden en de uitgieting van Gods genade in deze tegenwoordige, boze tijd.

HET GOEDE NIEUWS VAN HET GEHEIMENIS

Er is een verschil tussen **het geheim van het goede nieuws** en **het goede nieuws van het geheimenis**, hoewel deze twee uitdrukkingen nauw verwant zijn.

Het was eerst aan Paulus dat God openbaarde op welke basis Hij het goede nieuws heeft gebracht aan degenen, die voor het kruis leefden. Evenzo heeft God aan de apostel Paulus het allerbeste nieuws bekend gemaakt: Zijn geheimvol, eeuwig doel als antwoord op de opstand tegen Zijn Zoon. Door Zijn vijanden verzoening aan te bieden uit genade door geloof, en zo het lichaam van Christus vorm te geven: De Gemeente van deze tijd. En in dit plan neemt het kruis weer de centrale plaats in.

"En opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen DOOR HET KRUIS, terwijl Hij daardoor de vijandschap gedood heeft. (Eph.2:16). "En Hij heeft u, die vroeger vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend. "IN HET LICHAAM VAN ZIJN VLEES, DOOR DE DOOD, opdat Hij u heilig en onberispelijk en onstraffelijk voor Zich zou stellen." (Kol.1:21,22). "Hij heeft uitgewist het handschrift, dat tegen u was vanwege de inzetten, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen DOOR HET AAN HET KRUIS TE NAGELEN." (Kol.2:14).

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

ONZE ROEM

"...door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed van Zijn kruis." (Kol.1:20). "...terwijl Hij daarvoor de vijandschap gedood heeft. (Eph.2:16).

Is dit niet vreemd en wonderbaar! Men zou denken dat het kruis de vrede heeft **gerbroken** en vijandschap tussen God en de mens **maakte**. In het licht van Gods Profetische Plan was dat ook zo. Zie Jer. 25:31, Hos.4:1, 12:2 en Mich.6:2, hoe God een strijd met de volken en in het bijzonder met Zijn eigen natie had. En deze strijd zal niet eerder worden opgelost, dan wanneer het kruis erkend zal worden. Het was alleen Gods geheime bedoeling en genade, tegenover de wereld van individuele zondaars, dat het kruis de vijandschap ophief en onze vrede verzekerde.

Op Pinksteren werd de kruisiging beschouwd als een zaak van schande, en Petrus riep zijn volk op om zich te bekeren van de verschrikkelijke misdaad. Omdat Israël zich niet wilde bekeren is het volk nu tijdelijk uit Gods tegenwoordigheid. Maar hier komt Paulus, roemende in het kruis en het verkondigende als de glorieuze remedie tegen 's mensen 'tragische ziekte'. Hoor hem roepen:

"Want het woord van het kruis is wel voor hen die verloren gaan, dwaasheid; maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God." "Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker van deze eeuw? Heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt?" "Aangezien de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken. "Doch WIJ PREDIKEN CHRISTUS, DE GEKRUISIGDE, voor de Joden wel een ergernis, en voor de Grieken een dwaasheid; "maar voor hen die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God.

(1Cor.1:18,20,22-24).

Deze openbaring van het kruis heeft werkelijk alle menselijke werken tot redding teniet gedaan, en daarbij ook elk menselijk roemen.

Nu is redding voor **"hem die niet werkt, maar gelooft in Hem"** (Rom.4:5) **"Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten."** (Rom.3:27) Alles waar wij in kunnen roemen is in het kruis! En dat is het ook waard! Wat een volmaakte rechtvaardiging werd daar getoond, welk een oneindige liefde! Wat een onpeilbare diepte van wijsheid! Wat een onbegrensde kracht!

Geen wonder dat de apostel roept: "Laat anderen roemen in het vlees."

"MAAR HET ZIJ VERRE VAN MIJ, DAT IK ZOU ROEMEN, ANDERS DAN IN HET KRUIS VAN ONZE HEERE JEZUS CHRISTUS, DOOR WIE DE WERELD VOOR MIJ GEKRUISIGD IS, EN IK VOOR DE WERELD." (Gal.6:14).

HET TWEeledig DOEL VAN GOD

HOOFDSTUK III

HET TWEeledig DOEL VAN DE OPSTANDING

Is het niet vreemd dat de waarheden, die God in het bijzonder aan ons heeft gegeven om er over te denken, juist de waarheden zijn waar wij doorgaans de **minste** tijd aan besteden? Dit betreft ook hetgeen Paulus schrijft over de

opstanding van Christus. (2 Tim. 2:7-9) **"MERK WAT IK ZEG; DOCH DE HERE GEVE U VERSTAND IN ALLE DINGEN. HOUD IN HERINNERING, DAT JEZUS CHRISTUS UIT DE DODEN IS OPGEWEKT, DIE UIT HET ZAAD VAN DAVID IS, NAAR MIJN EVANGELIE, WAARIN IK VERDRUKKINGEN LIJD TOT DE BANDEN TOE, ALS EEN KWAADDOENER; MAAR HET WOORD VAN GOD IS NIET GEBONDEN."**

DE EIGENLIJKE OPSTANDING

Toen Paulus deze woorden had opgeschreven, was de opstanding in het Oude Testament niet alleen geprofeteerd en voorgezegd door de Here Zelf, maar het was een bewezen historisch feit. De Heer had "Zichzelf levend vertoond na Zijn lijden met vele duidelijke tekenen" (Hand. 1:3). Hij is gezien door Petrus en de twaalf en anderen. (1 Kor.15:5; Joh. 20:18-29). "Daarna werd Hij gezien door meer dan vijfhonderd broeders tegelijk." (1 Kor.15:6).

Getuigen van overal hadden getuigd van persoonlijk contact met de opgestane Christus. Bovendien had de Heilige Geest ook getuigd, want grote tekenen en wonderen werden gedaan door de discipelen. (Hebr. 2:3,4).

Aan Paulus' verklaring over vijf honderd die de opgestane Heer tegelijk hadden gezien, had hij toegevoegd: **"Van wie het merendeel nog in leven is."** Wij kunnen er zeker van zijn, als er geen overvloedig getuigenis van de opstanding van Christus in die tijd geweest zou zijn, deze verklaring door de schrijvers uit die tijd zou zijn uitgedaagd en aan hem zou zijn gevraagd om in ieder geval enkele van deze vijfhonderd getuigen te vragen.

En bij al deze getuigenissen uit de eerste hand had Paulus ook die van hemzelf gegeven. (1 Kor.15:8) "En het allerlaatst is Hij door mij, als een ontijdig geborene, gezien." Het zou hoogst onredelijk zijn om deze persoonlijke getuigenis van Paulus in twijfel te trekken. Eenmaal had hij de opstanding van Christus ontkend en had hij de prediking tegen gewerkt, als zijnde een infame leugen. Hij was de aartsvijand geweest van hen die Israël trachtten te overtuigen om in de "opgestane Messias" te geloven.

Maar nu was hij zelf overtuigd en zijn getuigenis werd toegevoegd. Zijn reputatie en invloed als farizeër terzijde stellend, had hij grote ontberingen geleden voor de Christus die hij had leren kennen en liefhebben.

Hij was geslagen, beroofd en gestenigd. Hij had kou en honger geleden en naaktheid. Hij was gescholden en gezeseld en gevangen gezet vanwege zijn overtuiging. Kan een dergelijke getuigenis, volhardend gedragen door een man, tegen een zeer hoge prijs, verzonnen zijn? Integendeel, dit kwam voort uit een diepe overtuiging! De opstanding van Jezus Christus, uit het zaad van David, is een historisch feit, ondersteund door overtuigend bewijs. Maar is dit alles wat de apostel ons wil doen overwegen en herinneren alleen het feit van de opstanding? Nee, er is meer, veel meer!

EEN TWEeledig DOEL

In zijn vermaning aan Timotheüs lijkt het of de apostel toestaat dat het **feit** van de opstanding van Christus niet langer wordt besproken. Het is iets **over** de opstanding dat hij hem wil laten begrijpen, om nimmer uit het oog te verliezen.

Terwijl hij speciale attentie vraagt voor zijn woorden en gebed dat God de bekwaamheid tot begrip zal schenken, zegt hij:

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

"Houd in herinnering, dat JEZUS CHRISTUS UIT DE DODEN IS OPGEWEKT, Die uit het zaad van David is (Dit is het wat hij had gepredikt), naar mijn evangelie." (2 Tim.2:8).

Het is hier duidelijk, dat er geen belangrijke boodschap was betreffende de opstanding, die uitsluitend aan Paulus was gegeven. Om te zeggen dat wat Paulus noemde "mijn evangelie" alleen over de opstanding ging, is de zin van deze tekst beroven van de waarheid die Paulus benadrukt, Want zeker tot een man van God als Timotheüs zou de vermaning "op te merken" en het gebed om door God gegeven wijsheid niet alleen bedoeld zijn als een herinnering aan het **feit** van de opstanding.

Deze passage wijst aan, dat in de opstanding van Christus, zowel als in Zijn incarnatie (= vleeswording) en Zijn kruisiging, God een tweevoudig doel had. Er was de prediking van Jezus Christus, "het zaad van David" door de twaalven en de prediking van Dezelfde Persoon overeenkomstig een speciale openbaring aan Paulus gegeven. Er waren dus een geprofeteerd doel en een geheim doel!

DE OPSTANDING EN PROFETIE

Jezus Christus, de Zoon van David, is het centrale punt in Gods profetisch doel. Was onze Heer niet de Zoon van David geweest, dan zouden zijn aanspraken op het Messiasschap hol en leeg zijn geweest. Het is met David dat God het grote verbond maakte van het glorieuze Koninkrijk, dat komen zou. Het was uit Davids zaad dat de grote Koning zou opkomen. (2 Sam.7:12-16; Ps. 89:35-37).

De profeten hadden eensgezind ingestemd in profetiën.(o.a Jer.23:5)

"Ziet, de dagen komen, spreekt de Here, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde."

Het was als: De "Zoon van David" dat het Nieuwe Testament Hem introduceerde (Matt.1:1), dat engelen en mensen Hem aanspraken (Luk. 1:32,68,69), dat Zijn volgelingen zich tot Hem wendden (Matt.15:22,21:9,15). Het was als de Zoon van David dat Hij Zijn aanspraken op het Messiasschap stelde (Matt. 22:42-45) en het was als de Zoon van David dat Hij werd erkend als Messias door de Zijnen. (Matt. 12:23).

Waarlijk, ondanks dit alles werd Hij gekruisigd en Pilatus liet boven Zijn hoofd Zijn "beschuldiging" aanbrengen: "DEZE IS JEZUS, DE KONING DER JODEN." (Mat. 27:37). Maar dit was geen breuk in het profetisch programma, want de profeten hadden duidelijk voorspeld: **"het lijden dat op Christus komen zou en de heerlijkheid die DAARNA VOLGT."** (1 Petr.1:11). Dat het inderdaad de opgestane Christus was, Die zou regeren over Israël en de volken was een feit, dat de profeten, met inbegrip van David zelf, in veel van hun geschriften hadden opgenomen. Dat is ook de reden waarom Petrus op Pinksteren Psalm 16 aanhaalt, aantonend, dat David niet op zichzelf wees, maar sprak als profeet. Hij zei: **"Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige overgeven om verderving te zien."** (Hand.22:27).

En het is met dit argument dat Hij dringend herinnert aan de aanspraken van de verrezen Christus op de troon van Israël. (Hand.2:29-31)

"Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrijuit te spreken over de patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op deze dag. "Daar hij dan een profeet was, en wist dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht van zijn lendenen, wat het vlees aangaat, de CHRISTUS VERWEKKEN ZOU, OM HEM OP ZIJN TROON TE ZETTEN;

"heeft hij dit vooruitgezien en gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch zijn vlees verderving heeft gezien."

Dit was Gods grote profetische doel met de opstanding van Christus, zoals Petrus het predikte. **Hij werd opgewekt uit de dood om te zitten op de troon van Zijn vader David.** En het was op deze grond, dat Petrus het volk oproept tot bekering.

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

"Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden, opdat de tijden van de verkwikking mogen komen van het aangezicht van de Here, "en Hij zal zenden Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is." (Hand.3:19,20).

Zoals we weten bekeerde Israël zich niet en de tijden van verkwikking zijn niet, althans nog niet gekomen van het aangezicht van de Here. God heeft Jezus niet, althans nog niet teruggezonden. Maar hier is het punt dat de openbaring van het geheimenis een feit wordt. Toen de zonden van de mens tot haar hoogtepunt was gerezen, was God klaar om de grootste der zondaars te redden. En Hij zond hem heen met het meest glorieuze nieuws met betrekking tot de opstanding van Christus.

DE OPSTANDING EN HET GEHEIMENIS

Was de prediking van Paulus over de opstanding inderdaad verschillend van die van de twaalfen? De traditie mag weliswaar ontkennen dat dit zo was, maar toch zou een zakelijk herzien van het verslag de eerlijke onderzoeker bewijzen, dat er een reusachtig verschil is.

RECHTVAARDIGING

Allereerst leren we voor het eerst, met het geleidelijk ontvouwen van het geheimenis door Paulus dat "**(Jezus onze Here) werd overgeleverd om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardiging.**" (Rom.4:25). Had Petrus op Pinksteren, of iemand vóór Paulus, deze glorieuze waarheid verkondigd? Zij die de Schriften onderzoeken zullen ontdekken dat dit niet het geval is. Dit was deel van "het geheim van het goede nieuws" door middel van Goddelijke openbaring aan Paulus gegeven.

Rechtvaardiging op zich was natuurlijk geen geheim, maar **het geheim van de rechtvaardiging van de zondaar** is te vinden in de opstanding van Christus en dit werd voor het eerst door Paulus verkondigd.

Dit feit is zo belangrijk, dat het geloof in de opstanding van Christus nu een Geïntegreerd deel van het reddend geloof is. In Romeinen 4:24 staat, dat gerechtigheid ons toegerekend zal worden "INDIEN WIJ GELOVEN IN HEM, DIE JEZUS, ONZE HERE, UIT DE DODEN OPGEWEKT HEEFT." In Romeinen 10:9 staat het weergegeven als

"het woord van geloof dat wij prediken." "Dat indien gij met uw mond zult belijden de Here Jezus, en MET UW HART GELOVEN DAT GOD HEM UIT DE DODEN OPGEWEKT HEEFT, dan zult gij zalig worden.

IDENTIFICATIE

Dan is er de grote waarheid van identificatie met de Here in Zijn opstanding. Wanneer heeft iemand, vóór Paulus, ooit een doop gepredikt waarin gelovigen zijn "**opgestaan (met Christus) door het geloof van Gods handeling?**" Toch is dit precies wat de apostel Paulus leert in Kolossensen 2:12.

In Efeze 2:5,6 gaat hij in detail hierop in

"ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft (God) ons levend gemaakt met Christus, (uit genade zijt gij zalig geworden), "en heeft ons mee opgewekt, en heeft ons mee gezet in de hemel in Christus Jezus." En in Efeze 1:3 breekt de apostel uit in een lofprijzing: "**Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus,**" Opnieuw staat in Kolossensen 3:1: "**Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand van God.**"

Hoe veel hoger en groter zijn onze zegeningen dan hetgeen ooit aan Israël werd beloofd of aangeboden! En aldus heeft God de "uitnemende rijkdommen van Zijn genade" getoond. Want het was door de **afwijzing** van de Zoon van David, dat God Paulus riep om deze glorieuze waarheden te gaan verkondigen, aan hen, die hun

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

vertrouwen stellen in de Koninklijke Banneling in "deze boze tijd", onder aanbidding van een hemelse plaats en hemelse zegeningen. Werkelijk, **"waar de zonde toenam, daar is de genade veel overvloediger geweest."**

OVERWINNING OVER DE ZONDE

Deze identificatie met Christus in Zijn opstanding beïnvloedt ook ons dagelijks leven. Want naarmate wij onze positie **innemen** en onze zegeningen in Christus **toeëigenen**, zullen wij in diezelfde mate ook de zonde van onze oude natuur kunnen overwinnen. De apostel benadrukt dit punt telkens weer. (Rom. 8:11,12)

"EN INDIEN DE GEEST VAN HEM, DIE JEZUS CHRISTUS UIT DE DODEN OPGEWEKT HEEFT, IN U WOONT, ZO ZAL HIJ, DIE CHRISTUS UIT DE DODEN OPGEWEKT HEEFT, OOK UW STERFELIJKE LICHAMEN LEVEND MAKEN DOOR ZIJN GEEST, DIE IN U WOONT. "ZO DAN, BROEDERS, WIJ ZIJN SCHULDENAARS, NIET AAN HET VLEES OM NAAR HET VLEES TE LEVEN."

Dit gedeelte gaat niet over de toekomstige opstanding uit de dood, maar over de verkwikkende kracht van de Geest; de kracht die ons hier en nu kan helpen om **"te wandelen in nieuweheid des levens"**. Dit is hetgeen de apostel bedoelt als hij uitdrukking geeft aan zijn hartsverlangen:

"OPDAT IK HEM ZOU KENNEN, EN DE KRACHT VAN ZIJN OPSTANDING,...OPDAT IK ENIGSZINS MAG KOMEN TOT DE OPSTANDING UIT DE DODEN." (Fil. 3:10,11).

Hier wijst de apostel opnieuw, niet naar een toekomstige opstanding van het lichaam, maar op de opstanding van de gelovige met Christus, om te wandelen in de nieuweheid des levens. Dit is duidelijk uit het feit dat het zijn verlangen is **nu** te kennen **"de kracht van Zijn opstanding"**, dat het iets is om **"ertoe te geraken"** en dat hij belijdt: **"Niet dat ik het reeds gekregen heb, of reeds volmaakt ben."** (Fil. 3:10-12).

Niettemin is dit wat hij reeds heeft verkregen en in zekere mate ook heeft ervaren. Door Gods genade en door de kracht van de Geest, die Christus verkwikte en deed opstaan uit de dood, mogen wij dit eveneens ervaren. Want **"de wet van de Geest" en van het leven in Christus Jezus** heeft ons vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood." (Rom.8:2).

BEMERKEN - HERINNEREN

Dit en nog veel meer is wat Paulus meende te moeten benadrukken, toen hij zei: "Merk, wat ik zeg; doch de Here geve u verstand in alle dingen." Houd in herinnering, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Die uit het zaad van David is, naar mijn evangelie, "waarin ik verdrukkingen lijd tot de banden toe, als een kwaaddoener; maar het Woord van God is niet gebonden." (2 Tim. 2:7-9).

Moeten wij nu lichtvaardig voorbijgaan aan een waarheid, die zo genadig geopenbaard en overgeleverd is aan ons, tegen zo een hoge prijs; een waarheid die heel specifiek voor **ons** bedoeld is? Of, als we deze aangenomen hebben, zullen wij het dan weer vergeten of opgeven voor een weinig aardse winst of een paar aardse vriendschappen?

Nee, laat ons oprechte Bereërs (Hand. 17:10,11) zijn en zorgvuldig onderzoeken, onder gebed, wat God ons te zeggen heeft. Laat ons dit dierbaar blijven en gelovig er voor staan, wat het ook moge kosten!

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

HOOFDSTUK IV

HET TWEELIEDIG DOEL VAN DE HEMELVAART

De Schrift heeft veel te zeggen over de Hemelvaart van onze Heer in glorie, en het is niet onze bedoeling om hier zelfs maar te pogen om het onderwerp uitvoerig te behandelen.

Het is slechts onze bedoeling in dit hoofdstuk aan te tonen **hoe** dit onderwerp moet worden bestudeerd; dat net als met de incarnatie, de kruisiging en de opstanding van Christus, zo ook met Zijn Hemelvaart, God een tweevoudig doel had - één bekend gemaakt in profetie, het ander geheim gehouden totdat de ten hemel gevaren Heer Zelf, het openbaarde door de Apostel Paulus.

Wij weten **nu**, bijvoorbeeld, dat onze Heer ten hemel voer om het glorieuze Hoofd te worden van de Gemeente, die Zijn Lichaam is. Dit is inderdaad hoogst belangrijk voor ons als leden van dat Lichaam. Maar waar vinden wij deze bestemming geopenbaard vóór Paulus?

Waar lezen wij eigenlijk, vóór Paulus, over het Lichaam van Christus? Laten wij dan de les leren om niet vooruit te grijpen op openbaring; onze studies in de Schriften niet te laten beïnvloeden door een onduidelijke bewering dat heiligen die vóór de openbaring van een bijzondere waarheid leefden, niettemin alles daarover "begrepen moeten hebben".

DE HEMELVAART EN PROFETIE

Wat betekende dan de hemelvaart van Christus voor hen die leefden vóór de openbaring van het geheimenis? Welke betekenis verbonden de **profeten** eraan en hoe was dat met de Heer Zelf en Zijn twaalf apostelen? Gaven zij hieraan dezelfde betekenis?

ZIT GIJ AAN MIJN RECHTERHAND

Een van de meest veelomvattende profetiën in het hele Woord van God betreft de hemelvaart van Christus. Het is Psalm 110:1, waar de Vader de Zoon uitnodigt plaats te nemen aan Zijn rechter hand:

"DE HEER HEEFT TOT MIJN HEER GESPROKEN: ZIT AAN MIJN RECHTERHAND, TOTDAT IK UW VIJANDEN GEZET ZAL HEBBEN TOT EEN VOETBANK UWER VOETEN."

In dit eene vers vinden we dat:

1. Onze Heer zou worden afgewezen door Zijn vijanden op aarde.
2. Dat Hij zou worden geeerd en verhoogd door Zijn Vader in de hemel.
3. Dat Zijn vijanden gestraft zullen worden
4. Dat deze straf zou beginnen tijdens Zijn afwezigheid.
5. Dat het zou eindigen met Zijn vijanden onder Zijn voeten.

Dit is wellicht de meest klare Oud Testamentische profetie van de hemelvaart en de daarachter liggende beweegredenen. Psalm 68:19 is nogmaals een welbekende verwijzing, maar veel tegenspraak is er steeds over dat vers. Er is niet zoveel moeilijkheid bij Ps.110:1. Daar wijst de psalmist in klare taal op het ongenoegen van de Vader over de afwijzing van Zijn Zoon en Zijn beslissing om Zijn vijanden te straffen. (Cf. Psalm 2). Het is alsof de Vader tot de Zoon gezegd heeft, "Zij willen U niet op aarde hebben. Kom dan, en zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik hen straf voor het afwijzen van U."

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

"Maar Deze, na een slachtoffer voor de zonden geofferd te hebben, is in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand van God; "EN VOORTS WACHTEND, TOTDAT ZIJN VIJANDEN GESTELD WORDEN TOT EEN VOETBANK VOOR ZIJN VOETEN." (Hebr.10:12,13).

IK ZAL MIJN GEEST ZENDEN

In de lijn van het profetisch doel was er echter nog een reden waarom onze Heer opvoer ten hemel. Het was opdat Hij de Heilige Geest zou zenden, ter voorbereiding van Zijn wederkomst in glorie.

Wij moeten niet vergeten dat in de profetie de uitgieting van de Heilige Geest voorafgaat aan de bestraffing van de vijanden van Christus en de invoeging van de dag des Heren (Zie Joel 2:28-31).

Onze Heer zou Zijn Geest zenden om het zwakke overblijfsel, die getuigenis zouden geven van Zijn Messiaschap, te bekrachtigen gedurende deze belangrijke dagen.

"Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nuttig dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden." (Joh.16:7).

"Maar gij zult ontvangen de kracht van de Heilige Geest, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zowel te Jeruzalem, als in heel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste van de aarde." (Hand.1:8).

IK GA HEEN OM U PLAATS TE BEREIDEN

Er is een passage in het Nieuwe Testament, waaraan een groot deel onschriftuurlijk sentiment reeds sinds lang werd verbonden. Dat is Joh.14:2,3.

"In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen, als het anders was zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. "En als Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben."

Deze woorden worden nog steeds door velen vertaald met de betekenis dat op een of andere manier de opgevoeren Heer nu woningen toebereid in de hemel voor Zijn volk om in te verblijven, en dat wanneer deze woningen klaar zijn, Hij zal terugkeren om de Zijnen op te nemen en hen naar de hemel te brengen, naar de plaatsen voor hen bereid. En dit wordt geloofd door duizenden van fundamentalisten, gelovende in Premillennium.

Maar hebben onze in Premillennium gelovende broeders dan vergeten dat de opname van het Lichaam een geheim was dat jaren later werd geopenbaard door Paulus? (1Cor.15:51,52). Onze Heer vertelde Zijn discipelen niets over deze tegenwoordige tijd van genade of over de opname van de Gemeente van deze tijd. Hij bereidde hen voor op de grote verdrukking en Zijn wederkomst naar de aarde om met Hem te regeren. Hij zei:

"Zie Ik zend u als schapen te midden van de wolven; weest dan voorzichtig als de slangen en oprecht als de duiven."Maar wacht u voor de mensen, want zij zullen u overleveren aan de raadsvergaderingen en in hun synagogen zullen zij u geselen; "en gij zult ook voor stadhouders en koningen geleid worden om Mijnentwil, hun en de heidenen tot een getuigenis.

"Doch wanneer zij u overleveren, weest niet bezorgd hoe of wat gij spreken zult, want het zal u op dat uur gegeven worden wat gij spreken zult. "Want gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de Geest van Uw Vader Die in u spreekt. "En de éne broeder zal de andere broeder tot de dood overleveren, en de vader het kind, en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders en hen doden;

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

"en gij zult door allen gehaat worden om Mijn Naam; maar die volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

"Wanneer zij u dan in deze stad vervolgen, vlucht in de andere; want voorwaar, Ik zeg u: GIJ ZULT UW REIS DOOR DE STEDEN VAN ISRAEL NIET GEEINDIGD HEBBEN VOORDAT DE ZOON DES MENSEN ZAL KOMEN." (Matt.10:16-22).

"Want zoals de bliksem uitgaat van het oosten en schijnt tot het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn." "Want waar het dode lichaam is, daar zullen de arenden vergaderd worden. "En terstond na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar licht niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen wankelen. "En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen in de hemel; en dan zullen alle geslachten van de aarde wenen, en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid." (Matt.24:27-30).

Een vergelijking van deze woorden met de toespraak van Petrus op Pinksteren zou het zeer duidelijk maken dat de apostelen niet uitzagen naar de opname, maar naar de wederkomst van Christus om te regeren. Zij wisten alleen het profetisch plan: Pinksteren, de grote verdrukking en de wederkomst van Christus.

Zij begonnen hun bediening in Jeruzalem zoals hen was opgedragen, maar slaagden er nimmer in de steden van wederspanning Israel te overtuigen. In onvergelykbare liefde onderbrak God het plan, stelde het gericht uit, en voegde de tijd van genade in.

Nadat deze tussentijdse bedeling voorbij is, zal God Zijn werk met Zijn uitverkoren volk weer opnemen en wanneer de steden van Israel de boodschap hebben ontvangen, zal Messias terugkeren om over hen te regeren. Maar dit is **profetie** met betrekking tot Israel en de volkeren, niet het **geheim** van het Lichaam van Christus.

Als we zouden geloven, zoals zo velen doen, dat het Lichaam van Christus begon op Pinksteren bij de zogenaamde "grote opdracht", zouden we geen enkele rechtvaardiging vinden voor de leer van de opname. Deze gezegende leer steunt vierkant op het aan Paulus geopenbaarde geheimenis.

Onze Heer beloofde aan de twaalven een koninkrijk op aarde, niet een woning in de hemel, noch hebben de heiligen van voor die tijd uitgezien naar een hemelvaart. Dit is een hoop, voorbestemd voor leden van het Lichaam van Christus.

Dit is eenvoudig een Schriftuurlijk feit, dat nog duizenden gelovigen dienen te leren. Onderzoek het Oude Testament of het evangelie naar een aanwijzing dat de heiligen van die dagen een tehuis in de hemel beloofd werd; gij zult tevergeefs zoeken. De **zegeningen** van de hemel **op de aarde** waren het waar zij naar uitzagen.

Job verwachtte zijn Verlosser OP DE AARDE. (Job 19:25,26).

David zong in veel van zijn psalmen over Israel en de verlostte volken, die zich verheugen OP AARDE. (Ps.96,etc.).

Jeremia voorzegde de regering van Messias OP DE AARDE. (Jer.23:5)

Onze Heer beloofde de zachtmoedigen dat zij HET AARDRIJK zullen beerven. (Matt.5:5).

Hij leerde Zijn discipelen om te bidden voor het komende koninkrijk OP AARDE. (Matt.6:10).

Hij beloofde de twaalven dat zij met Hem zouden regeren OP AARDE. (Matt.19:28).

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

Het is waar, dat Hij hen aanspoorde schatten in de hemel te vergaren, Hij vermaande hen om hun Vader in de hemel te vertrouwen, Hij beloofde de Heilige Geest uit de hemel te zenden, Hij ging naar de hemel om "een koninkrijk te ontvangen" voor Hemzelf en voor hen, maar Hij deed geen enkele belofte hen daarheen te brengen.

"Het huis Mijns Vaders" in Joh.14 is niet de hemel; het is de tempel in het Duizendjarig Rijk.

Zij die de betekenis van deze zienswijze vanuit de Schriften willen kennen, behoeven niet ver te zoeken, want in hetzelfde boek vinden we dat onze Heer zegt, **"Maak niet MIJNS VADERS HUIS tot een huis van koophandel,"** (Joh.2:16), en vele malen noemt God in het Oude Testament de tempel **"Mijn huis"**. (Zie Jes.56:7, Ezech.44:7,etc.).

Het woord "woningen" zou kunnen worden weergegeven met "verblijven" of "verblijfplaatsen", zoals Darby en verschillende andere goede vertalers deden, want in de muren van de tempel waren verblijven gebouwd voor hen die daar dienden.

De zin **"Ik ga heen om u plaats te bereiden"** heeft eerder een morele en geestelijke betekenis, dan een fysieke bijbetekenis. Onze Heer moest gaan om "voor Zichzelf een koninkrijk te ontvangen" (Luk.19:11,12), en ook een plaats voor hen te bereiden. (verzen 16-19,cf.Matt.19:28).

Wat betreft Zijn wederkomst om hen voor Zichzelf te ontvangen, zegt deze passage niets over hun opname, en kunnen wij het niet scheiden van de engelbelofte die later aan de zelfde apostelen werd gedaan:

"DEZE JEZUS, DIE VAN U OPGENOMEN IS IN DE HEMEL, ZAL ALZO KOMEN, GELIJKERWIJS GIJ HEM NAAR DE HEMEL HEBT ZIEN HEENVAREN." (Hand.1:11).

Dit wijst natuurlijk niet naar de opname, maar naar de openbaring, wanneer Hij zal wederkomen op dezelfde wijze als Hij is opgevaren en ook op dezelfde plaats. **"En Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg..."** (Zach.14:4).

Wanneer onze Heer in glorie wederkomt, zal Hij Zijn belofte aan de twaalf apostelen niet vergeten. Zoals Hij gezegd heeft zal Hij hen tot Zich ontvangen in opstandingsglorie en samen met hen regeren.

DE HEMELVAART EN HET GEHEIMENIS

Niet eerder dan bij Paulus, lezen we van **"DE HOOP DIE VOOR**

U WEGGELEGD IS IN DE HEMELN." (Kol.1:5).

Deze hoop is bestemd voor hen die op Christus vertrouwen in deze tegenwoordige tijd van Zijn verwerping. Het is omdat de Koning en Zijn koninkrijk werden verworpen, dat God in genade de gelovigen van vandaag iets veel beters gegeven heeft - een hemelse positie en vooruitzicht.

En hierin beginnen we te geraken, als we Gods eenvoudige, wondervolle boodschap van redding door genade, door geloof aannemen.

"DOCH HEM DIE NIET WERKT, MAAR GELOOFT IN HEM, DIE DE GODDELOZE RECHTVAARDIGT, WORDT ZIJN GELOOF GEREKEND TOT RECHTVAARDIGHEID." (Rom.4:5).

"TOT LOF VAN DE HEERLIJKHEID VAN ZIJN GENADE, WAARMEE HIJ ONS BEGENADIGD HEEFT IN DE GELIEFDE." (Eph.1:6). **BINNENGAAN IN ZIJN RUST**

Onder de overvloedige bewijzen van Paulus' auteurschap van de brief aan de Hebreëen, is de klare roep om op te varen in de hemelse gewesten en te rusten in de rust met Christus in Zijn volbrachte werk.

HET TWEELIDIG DOEL VAN GOD

In Hebr.1:3 lezen we met betrekking tot Christus dat:

"NADAT HIJ DE REINIGING VAN ONZE ZONDEN DOOR ZICHZELF TEWEEG GEBRACHT HEEFT, IS GEZETEN AAN DE RECHTERHAND VAN DE MAJESTEIT IN DE HOOGSTE HEMELN."

Hebr.10:11-14 vertelt ons **waarom** Hij **gezet** is, in tegenstelling van Zijn glorieus volbrachte werk met het nooit-voleindigde werk van de Oud-Testamentische priesters.

"EN IEDERE PRIESTER STOND WEL ELKE DAG TE DIENEN, EN DEZELFDE SLACHTOFFERS DIKWILS TE OFFEREN, DIE DE ZONDEN NOOIT KUNNEN WEGNEMEN. "MAAR DEZE, NA EEN SLACHTOFFER VOOR DE ZONDEN GEOFFERD TE HEBBEN, IS IN EEUWIGHEID GEZETEN AAN DE RECHTERHAND VAN GOD... "WANT MET ÉÉN OFFERANDE HEEFT HIJ IN EEUWIGHEID VOLMAAKT HEN DIE GEHEILIGD WORDEN."

Nadat het werk van de verzoening volbracht was, zetten Vader en Zoon Zich en keerden in, in een Sabbathsrust. Er blijft voor **ons**, nu het werk is gedaan, niets anders te doen over, dan te geloven en te verheugen.

"ER BLIJFT DAN EEN RUST OVER VOOR HET VOLK VAN GOD." "WANT WIE INGEGAAN IS IN ZIJN RUST, HEEFT OOK ZELF VAN ZIJN WERKEN GERUST, ZOALS GOD VAN DE ZIJNE." (Hebr.4:9,10).

Wonderbare waarheid! De schuld van de zonde volledig betaald, de Zoon opgevaren ten hemel om te zitten aan Vaders rechterhand. En nu wil God, volledig bevredigd, dat **wij** ingaan in die rust en ook onze plaatsen innemen in geloof aan Zijn rechterhand.

Aldus rustend in het volbrachte werk van Christus, zijn alle hemelse zegeningen reeds de onze. Dit is het waarom de gelovigen van Hebr.3:1, en alle gelovigen van deze bedeling van Gods genade, genoemd worden: "DEELGENOTEN VAN DE HEMELSE ROEPING".

ONZE POSITIE IN CHRISTUS

Hoe ernstig bidt de apostel dat wij de kracht zouden mogen kennen die ons kan verheffen in de hoogste plaats van aanbidding in Christus! Hoor hem bidden "dat gij moogt kennen",

"WAT IS DE UITNEMENDE GROOTHEID VAN ZIJN KRACHT AAN ONS DIE GELOVEN, NAAR DE WERKING VAN DE STERKTE VAN ZIJN MACHT, DIE HIJ GEWERKT HEEFT IN CHRISTUS, TOEN HIJ HEM UIT DE DODEN HEEFT OPGEWEKT; EN HEEFT HEM GEZET AAN ZIJN RECHTERHAND IN DE HEMEL.

"VER BOVEN ALLE OVERHEID, EN MACHT, EN KRACHT, EN HEERSCHAPPIJ, EN ALLE NAAM DIE GENOEMD WORDT, NIET ALLEEN IN DEZE WERELD, MAAR OOK IN DE TOEKOMENDE, "EN HEEFT ALLE DINGEN AAN ZIJN VOETEN ONDERWORPEN, EN HEEFT HEM ALS HOOFD BOVEN ALLE DINGEN GEGEVEN AAN DE GEMEENTE,

"DIE ZIJN LICHAAM IS, EN DE VERVULLING VAN HEM DIE ALLES IN ALLEN VERVULT. (Eph.1:19-23).

Leden van Christus' Lichaam! Reeds **gezet** aan Gods rechterhand in Christus! Wij waren de "kinderen der ongehoorzaamheid" en daarvoor "van nature kinderen van de toorn, zoals ook de anderen,

" "MAAR GOD, DIE RIJK IS AAN BARMHARTIGHEID, DOOR ZIJN GROTE LIEFDE, WAARMEE HIJ ONS HEEFT LIEFGEHAD, "OOK TOEN WIJ DOOD WAREN DOOR DE MISDADEN, HEEFT ONS LEVEND GEMAAKT MET CHRISTUS, (UIT GENADE ZIJT GIJ ZALIG GEWORDEN),

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

"EN HEEFT ONS MEE OPGEWEKT, EN HEEFT ONS MEE GEZET IN DE HEMEL IN CHRISTUS JEZUS, "OPDAT HIJ ZOU BETONEN IN DE TOEKOMENDE EEUWEN DE UITNEMENDE RIJKDOM VAN ZIJN GENADE, DOOR DE GOEDERTIERENHEID OVER ONS IN CHRISTUS JEZUS." (Eph.2:4-7).

Aldus zijn wij één gemaakt met Christus in Zijn dood, begraving, opstanding en hemelvaart.

CHRISTUS' BEDIENING VOOR ONS

Het valt natuurlijk niet te ontkennen dat, hoewel wij positioneel gezeten zijn met Christus in de hemelse gewesten, gezegend met alle geestelijke zegeningen, we niettemin nog hier in het vlees zijn, omringd door moeiten en verzoeking en zonden.

Welk een zegen dan, te weten dat onze Heer is opgevaren in de hemelen om ons te vertegenwoordigen en aldaar voor ons voorbede te doen! **"Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, OM NU TE VERSCHIJNEN VOOR HET AANGEZICHT VAN GOD VOOR ONS."** (Hebr.9:24). **"Voor ons". Gezegende woorden!** Kunnen wij nog meer volkomen veilig zijn?

Het spijt ons dat zij die scheiding maken waar niets te scheiden valt, geleerd hebben dat gelovigen vóór Hand.28 nog steeds voorbede van onze Heer nodig hadden, terwijl wij als leden van Zijn Lichaam dat niet behoeven, daar wij reeds gezeten zijn in de hemelse gewesten in Hem.

Maar waren de gelovigen onder de vroege bediening van Paulus dan geen leden van het Lichaam van Christus? Hij **zegt** dat zij het waren, want in zijn vroege brieven schrijft hij: **"EN GIJ ZIJT HET LICHAAM VAN CHRISTUS, EN LEDEN IN HET BIJZONDER."** (1Cor.12:27 en cf. 1Cor.12:12,13 en Rom.12:5).

Deze geliefde broeders schijnen het onderscheid tussen de **stand** en de **staat** van de gelovige te vergeten. Indien de waarheid over onze positie in Christus **alle waarheid** is, waarom dan alle vermaningen tot heiligheid in de **latere** brieven van Paulus? Ware het niet door Christus' voorbede aan Vaders rechterhand, wij zouden ook nu niet alleen uiterlijk falen om ons enige zegening toe te eigenen, - wij zouden **verloren** zijn! Maar Gode zij dank, Hij is daar, ons ten goede.

"Five bleeding wounds He bears, received on Calvary.

They pour effectual prayers. They strongly plead for me.

'Forgive him. O, forgive,' they cry,

'Nor let that ransomed sinner die.'"

Het is vanwege deze praktische bediening van Christus, ons ten goede, dat wij ons de positie en de zegeningen die God heeft verklaard de onze te zijn, door de verdiensten van Christus, ook nu, mogen **toeigenen**. En welke vijand kan ons hiervan beroven als Hij aan Vaders rechterhand gezeten is?

"WIE IS HET DIE VERDOEMT? "CHRISTUS IS HET, DIE GESTORVEN IS,

'JA, WAT MEER IS, DIE OOK OPGEWEKT IS, "DIE OOK AAN GODS RECHTERHAND IS,

"DIE OOK VOOR ONS BIDT!"(Rom.8:34) H A L L E L U J A H !

HET TWEELEDIG DOEL VAN GOD

HOOFDSTUK V

HET TWEELEDIG DOEL VAN DE WEDERKOMST

"Zij antwoordden en zeiden: Hij is de dood schuldig. "Toen spuwden zij in Zijn aangezicht, en sloegen Hem met vuisten; en anderen gaven Hem kaakslagen..." (Matt.26:66,67).

"Laat Hem gekruisigd worden!...Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen". (Matt.27:23-25).

"En na een kroon van doornen gevlochten te hebben, zetten zij die op Zijn hoofd, en een rietstok in Zijn rechterhand; en zij vielen op hun knieën voor Hem en zeiden: Wees gegroet, Gij Koning der Joden!

"En zij spuwden op Hem, namen de rietstok en sloegen op Zijn hoofd.

"En toen zij Hem bespot hadden, deden zij Hem de mantel af en deden Hem Zijn kleren aan en leidden Hem weg om Hem te kruisigen. (Matt.27:29-31).

"En toen zij kwamen op de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats, kruisigden zij Hem daar, en de boosdoeners, de één aan de rechter - en de ander aan de linkerkant." (Luk.23:33).

Zo handelden boze mensen met de gezegende, heilige Zoon van God, die gekomen was uit de hemel, in een zonde-gevloekte wereld, om hen niets dan goed te doen. "Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend. "Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen." (Joh.1:10,11).

Het is niet verwonderlijk dat David profeteerde van de komende Christus:"De Here heeft tot mijn Here gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten." (Ps.110:1).

Het verwondert niet, dat we lezen in de profeten dat God in tegenstelling was met de volken en ook met het uitverkoren volk.

God bezocht echter de tegenstanders van Zijn Zoon niet direct met gericht. De Gekruisigde, zelfs in de smart van Zijn lijden, had geroepen:

"Vader! vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." (Luk.23:34).

De Vader had het gebed gehoord, want op Pinksteren kwam de Heilige Geest om de gelovigen te vullen en te bekrachtigen toen zij Israël opriepen te bekeren , hen uitzicht gevende op de wederkomst van Christus en de langbeloofde "tijden van verkwikking". (Hand.2 en 3).

Maar wanneer we komen bij Hand.7, vinden we Stefanus (in verhoor wegens prediking van de Christus) omhoogziende in de hemel en roepende: "Ziet, ik zie de hemelen geopend, en de Zoon des men-sen, STAANDE aan Gods rechterhand." (Hand.7:56).

Bij de verwerping van onze Heer door Israël, had de Vader tot Hem gezegd: "ZIT aan Mijn rechterhand, TOTDAT IK UW VIJANDEN GEZET ZAL HEBBEN TOT EEN VOETBANK UWER VOETEN." (Ps.110:1).

Als dan de beker van ongerechtigheid gevuld was, zouden de verworpen Zoon en zijn Vader weer opstaan ten gerichte, en het scheen dat die tijd nu was gekomen, want Stephanus zag de Heer staande aan de

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

rechterhand van God. Het scheen dat nu het oordeel de enige remedie was; dat het profetisch gebed: "Sta op, Here, in Uw toorn" (Ps.7:7) vervuld ging worden. Zijn vijanden moeten onderworpen worden en tot Zijn voetbank gemaakt. Zij hadden oorlog verklaard tegen de Godheid.

"De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen tezamen tegen de Here, en tegen Zijn Gezalfde, zeggende: "Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.

"DIE IN DE HEMEL WOONT, ZAL LACHEN; DE HERE ZAL HEN BESPOTTEN. "DAN ZAL HIJ TOT HEN SPREKEN IN ZIJN TOORN, EN IN ZIJN GRIMMIGHEID ZAL HIJ HEN VERSCHRIKKEN. (Ps.2:2-5)

Dit is, voorzover het betreft profetie, Gods antwoord op de afwijzing van Christus door de mens.

Maar het verbazende is, dat bijna twee millenia zijn voorbijgegaan sinds dit alles plaats vond, en toch het oordeel nog niet gekomen is. Meer dan negentien honderd jaren geleden verliet Gods gezegende Zoon deze wereld als een banneling, en in deze negentien honderd jaren is de houding van het mensdom ten opzichte van Hem niet veranderd - en desalniettemin heeft God nog niets gedaan.

Maar Hij zal het doen. Deze slechte wereld zal zekerlijk gestraft worden wegens haar zonden. De Koninklijke Banneling zal wederkeren overeenkomstig de profetie, "om te oordelen en oorlog te voeren", en zal regeren, niet alleen als "Koning der Joden", maar als "Koning der koningen en Heer der heren"

De enige uitlegging voor het lange uitstel, kan worden gevonden in de oneindige genade van God, zoals geopenbaard in "de verborgenheid", het wonderbare geheim, overgegeven aan Paulus door bijzondere openbaring. En het geheim zowel als de profetie, heeft betrekking op de wederkomst van onze Heer.

Zoals in de incarnatie, de kruisiging, de opstanding en de hemelvaart, had God ook in de wederkomst van Christus een tweeledig doel. Zijn wederkomst zelf, is inderdaad een opeenvolging van twee gebeurtenissen, want vóór de daadwerkelijke wederkomst naar de aarde om te oordelen en te regeren, zal de Heer nederdalen "in de lucht" om de Zijnen weg te nemen. De eerste vertoning van Zijn wederkomst wordt genoemd "de opname" (van het Lichaam), en de andere, "de openbaring" (van Christus). De ene betreft de leden van Zijn Lichaam; de andere Israel en de volken.

DRIE WOORDEN

Er is grote verwarring geweest over de drie Griekse woorden die in het algemeen worden gebruikt voor de wederkomst van Christus (apokalupsis, parousia en epiphaneia), eenvoudig omdat sommigen hebben verondersteld dat deze woorden noodzakelijkerwijs beiden moeten betekenen, opname dan wel openbaring.

Het is waar dat "apokalupsis" (onthullen of ontdekken) hoofdzakelijk wordt gebruikt voor de verschijning van onze Heer aan de hele wereld, maar zal Hij niet aan de Zijnen verschijnen bij de opname? Voorts spreekt Paulus over de gelovigen in Corinthe als "wachtend op de komst (apokalupsis) van onze Heer Jezus Christus." (1Cor.1:7)

"Parousia" (een naast, langs zij zijn, of persoonlijke aanwezigheid) is tamelijk vanzelfsprekend gebruikt voor de wederkomst van de Heer in algemene zin. Paulus gebruikt het voor Zijn "komen" om de Zijnen te halen (1Thess.4:15), terwijl Petrus het zelfde woord gebruikt voor Zijn "kracht en komst," i.c. om te regeren op aarde. (2Petr.1:16).

Wat betreft "epiphaneia" (verschijning) gebruikt alleen Paulus dit woord, maar het zal sommigen verbazen als zij leren dat hij het woord in zo een algemene zin gebruikt, dat het zelfs is gebruikt om te wijzen op die verschijning van Christus die reeds verleden tijd is, want hij schrijft over de boodschap die nu bekend is gemaakt "door de verschijning van onze Heiland Jezus Christus." (2Tim.1:10). Behalve dit, gebruikt hij het woord zowel voor de verschijning waar we "op uit zien" (Tit.2:13) als in een algemene zin voor de

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

verschijning waarop God zal tonen "wie de gezegende en enige Heerser, de Koning der koningen, en Heer der heren" is. (1Tim.6:14,15).

Laten we er dan acht op geven om niet eigen mening aan algemene woorden op te leggen. Bijvoorbeeld, als "parousia" eenvoudig betekent komst, laat ons er dan niet op staan dat het verwijst naar een bijzondere komst. Alle drie bovengenoemde woorden kunnen verwijzen naar de opname, de openbaring of naar beiden en de context moet de beslissende faktor zijn.

Wat we nodig hebben is om klaar te zien dat de komst van Christus naar de aarde om te regeren, het onderwerp van de profetie is en van de boodschap die werd gepredikt door Petrus en de twaalven, terwijl Zijn nederdalen om de Zijnen op te halen en te ontmoeten "in de lucht", een deel is van de verborgenheid,

aan en door Paulus geopenbaard.

DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS EN PROFETIE

De Oud Testamentische Geschriften

De Oudtestamentische profetie zegt niets over gelovigen die "opgenomen" worden bij de wederkomst van Christus. Integendeel, wij lezen dat de Messias zal "wederkomen en wederopbouwen de tabernakel van David, die vervallen is." (Hand.15:16, Amos9:11). Wij lezen dat Hij "snellik zal komen tot Zijn tempel." (Mal.3:1). We lezen dat "de Here zal Koning zijn over de gehele aarde" (Zach.14:9), maar niet één woord over Zijn volk dat wordt opgenomen in de hemel.

HET EVANGELISCH GETUIGENIS

In de evangeliën is het hetzelfde, want het onderwerp daar is juist het koninkrijk wat in het Oude Testament is geprofeteerd.

De twaalf apostelen wordt opgedragen te bidden voor Zijn koninkrijk (Matt.6:10), om het te verkondigen (Matt.10:7), en het uit te voeren. (Matt.10:8-10).

Aan hen zijn reeds twaalf tronen beloofd met Christus in het koninkrijk, aan hen zijn zekere tekenen gegeven waaruit de nabijheid van Zijn komst kan worden opgemaakt. Wanneer deze tekenen beginnen te verschijnen, geschiedt dat om uit te zien naar Zijn komst. (Zie Luk.21:25-28).

"Als nu deze dingen beginnen te geschieden, ZO ZIET OMHOOG, en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is." (vers 28).

Deze geprofeteerde wederkomst van Christus zal plaats vinden "onmiddellijk na de grote verdrukking" en zal zichtbaar zijn voor allen.

"Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van de Zoon des mensen wezen. Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden. "En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. "En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid." (Matt.24:27-30).

Er zijn velen die gevoelen dat Joh.14:3 spreekt van de opname. Zij argumenteren dat, als Johannes waarschijnlijk geschreven werd na de brieven van Paulus, hij dan de verborgenheid aan Paulus geopenbaard in 1Cor.15:51,52, moet geweten hebben. Maar Johannes (in Joh.14) geeft verslag van wat de Heer tot Zijn apostelen zei toen hij nog op aarde was en dit stemt overeen en moet overeenstemmen met

HET TWEEELEDIG DOEL VAN GOD

wat Hij deze zelfde apostelen altijd had verteld over Zijn wederkomen om te regeren als Koning. Wij citeren uit ons hoofdstuk over de Hemelvaart:

"Deze woorden (van Joh.14) worden nog steeds door velen vertaald met de betekenis dat op een of andere manier de opgevaren Heer nu woningen toebereidt in de hemel voor Zijn volk om in te verblijven, en dat wanneer deze woningen klaar zijn, Hij zal terugkeren om de Zijnen op te nemen en hen naar de hemel te brengen, naar de plaatsen voor hen bereid. En dit wordt geloofd door duizenden van fundamentalisten, gelovende in Premillennium.

"Maar hebben onze in Premillennium gelovende broeders dan vergeten dat de opname van het Lichaam een geheim was dat jaren later werd geopenbaard door Paulus? (1Cor.15:51,52). Onze Heer vertelde Zijn discipelen niets over de opname van de Gemeente van deze tijd. Hij bereidde hen voor op de grote verdrukking en Zijn wederkomst naar de aarde om met Hem te regeren....

"Het is waar, dat Hij hen aanspoorde om schatten in de hemel te vergaren, Hij vermaande hen om hun Vader in de hemel te vertrouwen, Hij beloofde hen de Heilige Geest uit de hemel te zenden, Hij ging naar de Hemel om "een koninkrijk te ontvangen" voor Hemzelf en voor hen, maar Hij deed geen enkele belofte hen daarheen te brengen.....

"Wanneer onze Heer in glorie wederkomt, zal Hij Zijn belofte aan de twaalf apostelen niet vergeten. Zoals Hij gezegd heeft, zal Hij hen tot Zich ontvangen in de glorie van de opstanding en met hen regeren."

HET BOEK VAN DE HANDELINGEN

Als we het boek Handelingen openen vinden we de apostelen staande op de Olijfberg met Christus, wanneer Hij, tot hun verbazing, wordt opgenomen in een wolk, uit hun ogen.

Als zij staan te staren naar de hemel, verschijnen twee stralende personen aan hen,

"Die ook zeiden: Gij Galileese mannen, WAT STAAT GIJ EN ZIET OP NAAR DE HEMEL? DEZE JEZUS, DIE VAN U OPGENOMEN IS IN DE HEMEL, ZAL ALZO KOMEN, GELIJKERWIJS GIJ HEM HEBT ZIEN HEENVAREN." (Hand.1:11).

Hieraan zouden wij willen toevoegen, dat naar Zach.14:4, Hij niet alleen op dezelfde wijze, maar ook op dezelfde plaats zal terugkeren.

"EN ZIJN VOETEN ZULLEN TE DIEN DAGE STAAN OP DE OLIJF-BERG, DIE VOOR JERUZALEM LIGT"

Deze boodschap van de engelen aan de verwonderde apostelen, werd gegeven enige tijd nadat onze Heer Zelf had beloofd dat Hij zou wederkeren en "hen tot Zich ontvangen", en toch zeggen deze engelen er niets over dat de apostelen zullen "worden opgenomen", zoals zo velen de woorden van Joh.14 menen te mogen aannemen. Dit alles ziet vooruit op Zijn wederkeer naar de aarde op dezelfde wijze zoals Hij de aarde verlaten heeft.

Zelfs Pinksteren brengt hierin geen verandering, want we vinden Petrus, Israel oproepende om berouw te hebben, zodat de verworpen Christus zou mogen terugkeren en met Zich brengen de langbeloofde "tijden van verkwikking." Zijn oproep luidt:

"BEKEERT U,...DE TIJDEN VAN VERKOELING ZULLEN GEKOMEN ZIJN VAN HET AANGEZICHT DES HEREN...EN HIJ GEZONDEN ZAL HEBBEN JEZUS CHRISTUS, DIE U TEVOREN GEPREDIKT IS." (Hand.3:19,20).

HET TWEELIDIG DOEL VAN GOD

Ook in zijn eerste brief vermaant Petrus, de apostel van de besnedenen, zijn broeders die verstrooid zijn, om "de lendenen van hun verstand op te schorten, en nuchteren zijnde, VOLKOMEN (TOT HET EINDE) TE HOPEN op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus." (1Petr.1:13).

Het is slechts wanneer we geraken tot 2 Petr. dat we hem vinden bij het uitleggen van het uitblijven van de Heer. Bij het aankondigen dat er spotters zullen komen, die geen rekening houden met enig gevaar voor de wederkomst van de Heer (om te oordelen en te regeren), dat Petrus uitlegt dat de Heer nog een tijd lang vertoeft. (Zie 2Petr.3:2-8). Wat is de reden?

"De Here vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is LANKMOEDIG over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen." (2Petr.3:9).

Maar waar leerde Petrus dat de Heer, in lankmoedigheid, Zijn wederkomst zou uitstellen om Zijn vijanden te oordelen?

Na zijn lezers verteld te hebben, niet te rekenen met laksheid of traagheid van Gods zijde, legt hij uit hoe zij dit moeten beschouwen:

"EN ACHT DE LANKMOEDIGHEID ONZES HEREN VOOR ZALIGHEID; GELIJKERWIJS OOK ONZE BROEDER PAULUS, NAAR DE WIJSHEID, DIE HEM GEGEVEN IS, ULIEDEN GESCHREVEN HEEFT; "GELIJK OOK IN ALLE ZENDBRIEVEN, DAARIN VAN DEZE DINGEN SPREKENDE; IN WELKE SOMMIGE DINGEN ZWAAR ZIJN OM TE VERSTAAN, DIE DE ONGELEERDE EN ONVASTE MENSEN VERDRAAIEN, GELIJK OOK DE ANDERE SCHRIFTEN, TOT HUN EIGEN VERDERF. (2Petr.3:15-16).

"Spreekende met hen over deze dingen" Van welke dingen? Klaarblijkelijk over de lankmoedigheid en genade die aanleiding is dat de Heer Zijn wederkomst om te oordelen uitstelt. De bediening van Petrus had toen de wederkomst van de Heer als Koning in zicht, terwijl Paulus' brieven het uitstel van Zijn Wederkomst om te regeren verklaren.

DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS EN HET GEHEIMENIS

Paulus en Petrus werkten niet in tegenstelling met elkaar. Het werk van Paulus was eenvoudigweg een verdere openbaring die God begon bekend te maken toen Hij begon om Israel en haar koninkrijk-verwachtingen, terzijde te stellen.

Zoals Petrus instemde met de boodschap van Paulus, zo deed dat Paulus met Petrus' boodschap. Hij geloofde, net als Petrus, dat Jezus de Christus (Gezalfde) was, en bewees dit vanuit de Schriften in vele synagogen. Hij geloofde en leerde ook dat Christus naar de aarde zou terugkomen om te regeren in kracht en glorie.

Maar hem was geopenbaard dat dit nog niet plaats zou vinden (Hebr.2:8); vaststellend dat Jood en Heiden ongelovig zijn, God een periode van genade zou invoegen, waarin aan allen wordt aangeboden, verzoening door genade door geloof in het op het kruis vergoten bloed.

"En opdat Hij die beiden (Jood en Heiden) met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende." (Eph.2:16).

Het is deze nieuwe bedeling die God aan Paulus toever-trouwde, als een complete verrassing aan een door zonde ver-nielde wereld.

PAULUS EN DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS

Deze "verborgenheid" of "geheimenis", "die vanaf het begin der wereld verborgen is geweest bij God" (Eph.3:9), centreert zich rond de "ene nieuwe mens", het "lichaam van Christus", maar vele details van dit

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

grote geheimenis waren ook persoonlijke verborgenheden, totdat zij aan en door Paulus werden geopenbaard. In 1Cor.4:1 zegt de apostel: "LAAT IEDER MENS ONS ZO BESCHOUWEN: ALS DIENAARS VAN CHRISTUS EN UITDELERS VAN DE VERBORGENHEDEN VAN GOD"

En hier voegt hij aan toe, als vooruitlopend op moeiten en vervolging: "EN VERDER WORDT VAN DE UITDELERS VEREIST, DAT IEDER TROUW BEVONDEN WORDT."

Een van deze verborgenheden is de bedeling (of dispensatie) van genade (Eph.3:1-3), een andere is de verblinding en verharding van Israel gedurende deze bedeling (Rom.11:25), een andere, de verhouding van Christus tot Zijn volk vandaag (Eph.5:25-32), een andere, onze hemelse positie in Christus (Eph.1:9,15-21), en weer een andere, de opname van de Zijnen vóór de uitgieting van Zijn toorn over de volken. Niet eerder dan bij Paulus lezen wij hierover:

"Zie, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden." In een punt van de tijd, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden. (1Cor.15:51,52).

"Want dat zeggen wij door het Woord van de Heer, dat wij die levend overblijven tot de komst van de Heer, hen die ontslapen zijn niet zullen vóórgaan." Want de Heer Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en zij die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan.

"Daarna zullen wij die levend overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, en de heer tegemoet, in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn." Zo dan, vertroost elkaar met deze woorden. (1Thess.4:15-18).

Sommigen zijn verward omdat deze teksten spreken van de "laatste bazuin" en "de stem van de aartsengel". Zij verbinden de "laatste bazuin" met de laatste van de zeven bazuinen die zullen klinken in de grote verdrukking (Openb.11:15-19) en argumenteren vanuit Dan.12:1 dat Michael verbonden is met Israel en niet met het Lichaam van Christus.

Het is waar dat toen God met Israel handelde als een volk, Michael haar beschermengel (prins) was, maar er moet ook op gelet worden dat Michael de aanvoerder is van de hemelse legers, net als Gabriel Gods eerste boodschapper is. (Zie Dan.10:13,21,21:1 en Openb. 12:7-9). Voorts is het niet vreemd dat Michael de krijgstrompet laat horen om ons te beschermen voor "de macht in de lucht" (Eph.2:2), als we gaan om de Heer "in de lucht" te ontmoeten (1Thess.4:17).

Wat de uitdrukking "de laatste bazuin" betreft, vergeten zij die volhouden dat dit moet worden gezien als de laatste van de zeven bazuinen, een van de grondregels van Bijbelinterpretatie -voortgaande openbaring. Als 1Cor.15 zou geschreven zijn na Openbaringen, zouden we kunnen toegeven dat "de laatste bazuin" moet slaan op de laatste van de zeven die reeds genoemd zijn. Maar zoals het is, de "laatste bazuin" betekent duidelijk dat de bazuin eenvoudig wordt geblazen ten laatste, d.i. van deze bedeling, is er geen aanleiding dat toen Paulus schreef aan de Corinthiërs, zij niets wisten over zeven bazuinen die zouden klinken. Bovendien wordt in 1Thess.4 deze bazuin genoemd, "DE BAZUIN VAN GOD", inhoudend dat deze op zich zelf staat en niet een van zeven bazuinen is. Er moet ook op gelet worden dat er geen aanwijzing is dat het Michael is, de aartsengel, die de bazuinen vasthoudt in Openbaringen. De engel die deze bazuin draagt, wordt eenvoudig "de zevende engel" genoemd, als zijnde op één niveau met de andere zes.

DE DAG VAN ZIJN TOORN

Wij weten dat de wederkomst van Christus naar de aarde, de dag van Gods toorn zal beeindigen. Hij zal dan met ons komen, want we lezen in Col.3:4 dat: "Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid."

HET TWEELIEDIG DOEL VAN GOD

Het schijnt ons toe, dat om met Hem in heerlijkheid te verschijnen, we op een of andere wijze eerst in deze heerlijkheid moeten geraken. En dat zullen we. Wij zijn gezanten van Christus in een Christus-verwerpende wereld, en voordat Hij oorlog verklaart aan deze wereld, zal Hij Zijn gezanten terugroepen.

Let op de verandering van "wij" in "zij", in 1 Thess.4 en 5: "Daarna zullen WIJ die levend overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heer tegemoet, in de lucht; en zo zullen WIJ altijd met de Heer zijn." "Zo dan, VERTROOST ELKAAR MET DEZE WOORDEN." (1Thess.4:17,18).

"Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, hebt gij niet nodig dat men u schrijft..."Want wanneer ZIJ zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een plotseling verderf HUN overkomen, zoals de barensood over een zwangere vrouw; en ZIJ zullen geenszins ontkomen." (1Thess.5:1-3).

En het volgende vers gaat verder en zegt: "Maar GIJ, broeders! GIJ zijt niet in duisternis, zodat die dag U als een dief zou overvallen."

Ps. 2:5 zegt van de volken: "DAN ZAL HIJ TOT HEN SPREKEN IN ZIJN TOORN," Maar 1 Thess. 5:9-11 zegt ons: "WANT GOD HEEFT ONS NIET BESTEMD TOT TOORN, MAAR TOT HET VERKRIJGEN VAN DE ZALIGHEID DOOR ONZE HEER JEZUS CHRISTUS, "DIE VOOR ONS GESTORVEN IS, OPDAT WIJ, HETZIJ DAT WIJ WAKEN, HETZIJ DAT WIJ SLAPEN, SAMEN MET HEM LEVEN. "DAAROM, VERMAANT ELKAAR EN STICHT DE ÉÉN DE ANDER, ZOALS GIJ OOK DOET."

Wat een troost te weten dat ons burgerschap in de hemel is, vanwaar we uitzien naar de Heiland, de Heer Jezus Christus, niet alleen om deze vernederde lichamen te veranderen, maar om ons op te roepen, Zijn gezanten, voordat Hij oorlog verklaart aan Zijn vijanden.

Wonderbare, vertroostende hoop voor de leden van Zijn Lichaam, maar tot hen die Christus afwijzen, zegt de apostel, door de Geest: "Indien iemand de Heer Jezus Christus niet liefheeft, die zij vervloekt. Maranatha!" (1Cor.16:22).

Geliefde lezer, als wij deze boodschappen besluiten, laat ons dan nog vragen -bent u gered en veilig in Christus? Verheugt u zich in het Woord van de Geest in " vertroosting", of valt gij onder het "anathema" dat Hij aankondigt voor de ongelovigen?

De dag van genade zou vandaag kunnen aflopen. "En wij, als medewerkers, bidden u ook dat gij de genade van God niet tevergeefs ontvangen hebt....ZIE, NU IS HET DE WELAANGENAME TIJD, ZIE, NU IS HET DE DAG VAN DE ZALIGHEID! (2Cor.6:1,2).

God heeft u lief.

Christus stierf voor u.

"GELOOF IN DE HEER JEZUS CHRISTUS, EN GIJ ZULT ZALIG WORDEN, GIJ EN UW HUIS." (Hand.16:31).